

Ez A Nap Felkelése

Hajtsuk meg a fejünket. Uram, amint mi összegyűltünk itt ezen a ragyogó Húsvét reggelen és látjuk amint a kis rügyek utat törnek, és a méhek berepülnek és elveszik az ő részüket, és a madarak úgy énekelnek, mintha a szívük megszakadna az örömtől azért, mert van egy Húsvét. Mi hisszük, hogy Te feltámasztottad Jézust a halálból sok évvel ezelőtt a mai napon, és mi ezt az emlék napot ünnepeljük.

² És hadd jöjjön mindannyiunk közé ma egy Húsvét. Hadd értsük mint az Ő szolgálai az Ő Igéjét, hogy mi akkor az Ő közösségében voltunk, és hogy most mi Vele együtt fel vagyunk támadva és együtt ülünk Mennyei helyeken.

³ Áldd meg a szolgálatot itt a Tabernacle-ban, és az országokon át ahová ez elmegy ezen a telefonon keresztül.

⁴ Gyógyíts meg minden beteget és lesújtottat. Legyen az ő számukra is egy Húsvét, és egy kivonulás a betegségből az erőbe. És azok akik a bűnökben és vétkekben halottak, éljenek ők ma Krisztuson keresztül. És mi dicsérünk Téged, mert mi ezt az Ő Nevében kérjük. Ámen.

⁵ Ezt én bizonyosan egy csodálatos megtiszteltetésnek vélem, hogy ma reggel újra itt lehetek Jeffersonville, Indiana-ban ezzel a nagy gyülekezettel amely zsúfolásig tele van, állnak minden felé körben és kívül, és mindenfelé a helyeken. Nektek mondom embereknek, akik telefon vonalban vagytok az egész országban, hogy itt ma egy gyönyörű reggel van.

⁶ Ma reggel öt órakor az én kisbarátom egy vörösbegyű felrepült az ablakomba, és felébresztett engem. Úgy tűnt, mintha az ő kis szíve megszakadna, amikor mondta, “Ő feltámadt.” Én mindig úgy gondoltam erre a kis madárra, mint amely nekem egy barátom, mert szeretem őt.

⁷ Amint az a legenda mondja róla, “Egy kis barnamadár látta Őt a kereszten szenvedni, ahova a bűn helyezte Őt.” Természetesen a kis madárnak nem volt bűne. Neki nem azért a kismadárért kellett meghalnia. “De ő odarepült a kereszthez, és megpróbálta kihúzni a szögeket az ő kis csőrével, és a begye teljesen vörös lett.” És ez az ahogy én is akarom hogy az enyém legyen, mint egy pajzs, amellyel megpróbálom védelmezni ezt a Dicsőséges dolgot, amelyért Ő meghalt.

⁸ Felismerve azt, hogy a mi időnk itt korlátozott, különösen azon barátok számára, akik ezen a telefonon hallgatnak, fel szeretném hívni a figyelmeteket egy—egy fényképre, amelyet bizonyos idővel ezelőtt felvettek egy kamerával egy látomásról, amely nekem itt a Tabernacle-ban volt, amikor elindultam Indiana-ból Arizona-ba; ahol nekem hét Angyallal kellett

találkoznom egy piramis formában. Nem tudva, hogy mi fog történni később amikor odamentem azt gondolva, hogy az lesz az életem vége, mert hogy senki nem bírná ki azt a robbanást; és én biztos vagyok benne, hogy ti mindannyian ismeritek a történetet. És aztán a Sabino Canyon-ban egy ehhez hasonló reggelen, mialatt imádkoztam egy kard lett a kezembe helyezve, és azt mondta, “Ez az Ige, és az Ige Kardja.”

⁹ Később az Angyalok megjelentek úgy, ahogy meg lett profétálva. És ugyanabban az időben egy nagy Fénycsoport eltávozott onnan ahol én álltam, és felemelkedett harminc mérföld magasságba a levegőben és kör alakban ahogy az Angyalok szárnyai csinálták, és felrajzolta az égre egy piramisnak az alakját az Angyaloknak ugyanolyan összeállításában, amelyek megjelentek.

¹⁰ A tudomány elkészítette a fényképet egészen Mexikótól, amint az az észak-Arizonától jött, ahol a Szent Szellem mondta, hogy én állni fogok, “negyven mérföldre Tucson-tól északkeletre.” És az felment a levegőbe, és a *Life* magazin közzé tette a fényképet, “Egy rejtélyes valami egészen fent az égen abban a szférában, ahol nem lehet semmilyen nedvesség, ahol nem lehetséges semminek a párolgása; harminc mérföld magasan és huszonhét mérföld szélességben,” és éppen onnan jöttek fel, ahol azok az Angyalok voltak.

¹¹ Nos, ők megkérdezték, hogy megtudják. A tudomány, az egyikük Tucson-ban tudni akarta annak jelentőségét, de én nem mondtam el nekik. Ti mindnyájan tudtátok azt, mert előre elmondtam. De ez nem az ő számukra volt; ez a ti számotokra volt.

¹² És így Ő szólt hozzám és azt mondta, “A Hét Pecsét ki lesz nyitva. A Biblia hét titka, hétszeres titka, amely be volt zárva a világ megalapítása óta, ki lesz jelentve.” És mi, noha egy kis alázatós csoport vagyunk összehasonlítva az egész világgal, mi élvezzük ezeket az áldásokat, azoknak a titkoknak a meghallgatását. *Házasság, elválás, a kígyó magja*, és midezek a különböző kérdések teljesen ki lettek számunkra jelentve, nem ember által, hanem Maga Isten által, Aki megnyitotta ezt a hét titkot; ami a Gyülekezet volt, hogy Az miként volt Krisztusban már a kezdetben, és hogy Az miként lesz kijelentve az utolsó napokban.

¹³ És most amint az felemelkedett, nekünk arról megvan a fényképünk a táblán. De azután nekem van egy fényképem, amely itt fekszik előttem, ha megfigyelitek, ahogy a *Life* magazin közölte azt. De én kíváncsi vagyok, hogy az én láthatóan jelenlévő hallgatóságom igazán megnézte-e már a fényképet, látjátok, látjátok, azon a módon, ahogy azt kell.

¹⁴ Emlékeztek, hogy amikor az a látomás jött, akkor én a Jelenések Könyvének témájáról prédikáltam, ahol a régi bírák,

ahol mi láttuk Jézust a Jelenések 1-ben. Amikor elkezdtük megnyitni a hét Pecsétet... vagy a—vagy a Gyülekezeti Korokat helyesebben, közvetlenül a hét Pecséték megnyitása előtt. Krisztus ott állt “olyan hajjal, mint a gyapjú, fehér.” És én azt ecseteltem nektek, hogy a régi angol bírák, és a hosszú idővel ezelőtt élt bírák, amikor ők felmentek a bírói székre hogy felesküdjének, akkor nekik egy legfelsőbb hatalom lett adva. Ők egy fehér parókát viseltek, ahogy az volt, a fejükön azért, hogy bemutassák az ő legfelsőbb meghatalmazásukat.

¹⁵ Nos, ha ti megfordítjátok *ilyen* módon a fényképet és ránéztek, ti valószínűleg látjátok ezt a hallgatóságból, hogy ez Krisztus. Nézzétek meg az Ő szemeit, amint *ide* néznek olyan tökéletesen, ahogy csak lehet; viselve az ég és föld Legfelsőbb Istenségének és Bírójának fehér parókáját. Látjátok az Ő szemeit, orrát és a száját? [Gyülekezet, “Ámen.”] Csak fordítsátok meg a fényképet *abból* az állásból, ahogy ők azt közölték; *ilyen* módon, ez az ahogy ennek lenni kellett. És ti... Látjátok ezt? [“Ámen.”—Szerk.] Ő a Legfelsőbb Bíró. Nincs más, hanemcsak Ő. És ez újra egy tökéletes azonosítás, egy igazolás, hogy ez az Üzenet az Igazság. Ez az Igazság. Ez Igaz. És ez Őt nem egy harmadik Személlyé teszi, hanem az egyetlen Személlyé!

¹⁶ A fehérrel, látjátok, látjátok a sötétet, az Ő arcát, szakállát, és szemeit. És figyeljétek meg, hogy Ő néz... Tőle jön ez a Fény, amely a jobb oldalon világít, ahová Ő néz. És a kereszten ez volt az, ahová Ő nézett, jobbra, ahol Ő megbocsájtott a bűnösnek. Az Ő feltámadásának Fényében, mi még mindig az Ő Nevében megyünk tovább.

¹⁷ Azt kívánom ma reggel, hogy bárcsak lenne annyi idő, hogy—hogy erre a látványra fordítsam, amely a kétségnek minden árnyékán túl van, igazolva lett az elmúlt harminc, vagy harmincöt év alatt éppen itt a gyülekezetben; odalent a folyótól kezdve, amikor ugyanez a Fény leszállt itt Jeffersonville-ben 1933-ban, és azokat a szavakat szolta, hogy “Amiként Keresztelő János azért lett küldve hogy előfutára legyen Krisztus első eljövételének, úgy a te Üzeneted előfutára lesz a másodiknak.” A végidőben vagyunk, és mi ezt látjuk. Néha csodálkozunk azon, hogy miért nem terjedt el ez az egész földön; talán egyszer lesz lehetőségünk elmagyarázni ezt, ha Isten úgy akarja.

¹⁸ Most akarnám, hogy lapozzatok a—a ti bibliátokba, amiként mi mindig hisszük, hogy először az Igének kell jönnie, az Ige olvasásának. Én mindig Ezt olvastam, mert Ez... Az én beszédeim embernek szava, és az hibázik; de az Isten Igéje soha nem hibázhat.

¹⁹ Most mi olvasni fogunk a—a Szentírásokból egy részt. És mi szeretnénk ha ti először a Bibliának három helyéhez

lapoznátok, amelyet én kiválasztottam, hogy azokból olvassak. Az egyik a Jelenések 1. részében van, és a 17. és 18. versek; ez az, ahol Ő megjelent az “Ő gyapjú fehér hajával; és lábai olyanok voltak, mint az érc.” És azután én azt is akarom, hogy vegyétek a Bibliátokban a Róma 8:11-et. Ma reggel én három részt választottam arra, hogy a Szentírásokból olvassak az én mai Üzenetemhez, amit az Úr helyezett a szívemre a feltámadásra. És azután szeretném, hogy a Márk 16:1 és 2. versét is vegyétek. Ezekből fogom megvonni az én—az én összefüggéseimet.

²⁰ Most a Jelenések 1:18-ban olvassuk ezeket az Igéket, 17. és 18. versek.

És amikor én láttam Őt, leestem a lábaihoz mint egy halott. És Ő rám helyezte a jobb kezét így szólva hozzám, Ne félj: mert Én vagyok az első és az utolsó:

Én vagyok Az, Aki élek és halott voltam; és íme, Én örökké élek, Amen; és nálam vannak a halálnak és a pokolnak kulcsai.

²¹ És a Római levélben a 8. rész 11. versében ezt olvassuk.

De ha Annak Szelleme, Aki feltámasztotta Jézust a halálból lakik bennetek, Ő aki feltámasztotta Krisztust a halálból meg fogja eleveníteni a ti halandó testeiteket is az Ő Szelleme által amely bennetek lakozik.

²² És most a Márk 16. részében, ez a feltámadás része, a 16. rész 1. és 2. verse.

És amikor a szombat elmúlt, Mária Magdaléna, az anyja...és Mária a Jakab anyja, és Salome illatos keneteket hoztak, hogy eljöjjenek és megkenjék Őt.

És korán reggel a hétnek első napján a sírbolthoz mentek napfelkeltekor.

²³ Nos, az én témám ma reggel, amelyet én témául akarok venni: *Ez A Nap Felkelése*. És a téma tárgyául én “a megelevenítő Erőt” akarom felhasználni.

²⁴ Nos, ti tudjátok, talán hallgattátok a rádiót és a különböző lelkészeket beszélni. És a mi nemes Neville Testvérünk ma reggel szölte az ő Húsvéti témáját a feltámadásról. És én azt gondoltam, hogy talán egy—egy kicsit másik ösvényt választanék nem azért hogy különbözzenek, hanem csupán, hogy egy kicsit többet tegyek hozzá számotokra, talán egy másik szögből. Az Írások, bármilyen szögből veszitek az Írásokat, Az mindig Jézus Krisztust jelenti ki. Semmilyen módon nem tudtok eltérni attól. Ez mindig Őt jelenti ki.

²⁵ Nos, amint a világ manapság egy—egy emlékező szolgálaton, vagy legalábbis az Egyesült Államokban a földnek

ezen az oldalán ma reggel, a gyülekezetekben és mindenütt, ünneplik a legnagyobb diadal—emlékét, ami az embereknek valaha is volt.

²⁶ Én azt gondolom, hogy Ő mint Megváltó amikor meghalt, vagy mint csecsemő amikor Ő megszületett, nem lehetett volna itt, hacsak nem jött le volna a földre. És amikor Ő meghalt, akkor Ő bizonyosan jóvátételt tett a bűneinkért. De mégis, sok szép kisbaba született, és sokan voltak akik szenvedtek és meghaltak egy valódi okból, de soha nem volt olyan, aki fel tudta támasztani önmagát újra, eddig a napig.

²⁷ Nos, ez a legnagyobb hét a történelemben, minden idők legnagyobb ünnepélye, ez a Húsvét az ahol Ő bebizonyította azt, amit mondott. Egy ember mondhat dolgokat, és az mégsem pontosan az, amelyben alaposan lehet hinni mindaddig, amíg az be nincs bizonyítva, hogy Igaz. És amint Isten, Aki ezt mondta, “Bizonyíts minden dolgot; (Mindent megpróbálj—Ford.) és tartsd meg azt, ami jó,” Ő nem csináltatna veletek valamit, amit Ő maga nem csinálna meg. Így Ő bebizonyította, hogy Ki volt az, aki meghalt a mi bűneinkért.

²⁸ És most ez nem csupán egy emléknappja mindezeknek a nagy Húsvéti virágoknak, és Húsvéti fejkötőknek és rózsaszínű nyulaknak, és így tovább, amelyekbe mi belekerültünk és szent ünneplések; ami rendben van, de nem ez a valódi dolog ezen a módon.

²⁹ Ahogy az emberek manapság próbálják mondani, “Nekünk lábat kellene mosnunk egyszer egy—egy évben Csütörtökön, és Pénteken pedig vennünk kellene az Úrvacsorát,” és mindezek a különböző tanítások... Ők vitatkoznak hogy vajon ezen a napon, vagy azon a napon kellene, vagy hogy egy szombat napon kellene, vagy a hét első napján; vagy... Midezek a dolgok egyszerűen csupán tradíciók. Mi haszna lenne bárminek ezek közül a számotokra, hogy akár volt-e Nagyböjtöd, vagy nem volt, ha nincs benned Elet? Az csak egy megemlékezés. Ami ellen semmi kifogásunk nincs, de ők bizonyosan eleget tettek a tradícióiknak, de a fő dolgot elhagyták.

³⁰ Sátánt nem érdekli, hogy te mennyire vagy vallásos, vagy hogy mennyire van igazad a te Tanításodban. Ha nélkülözöd az Életet, akkor úgysem fogsz felmenni. Nem számít hogy mennyire vallásos vagy, mennyire jó vagy, vagy hogy hány gyülekezethez tartoztál vagy fogsz tartozni, az egyáltalán nem számít semmit, ha nem születted újra.

³¹ Azért ha Isten feltámasztotta Jézust a halálból, akkor Őt egy megemlékezésért támasztotta fel? És ez a feltámadási reggel csupán csak egy—egy nap az évben, vagy egy bizonyos nap amelyet mi ünneplünk? Vagy pedig mi az Ő feltámadásának részesei vagyunk? Mit jelent az számomra? Mit

jelent az a te számodra? Most mi hisszük hit által, hogy Ő feltámadott a halálból, de annak mi köze van énhozzám? Az kétezer évvel ezelőtt volt.

Most hogy megtaláljam ezt a témát!

³² Amint én fáradt voltam és a karom fájt az injekcióktól, melyeket az ápolónő adott nekem. Mert én most a tengeren túlra megyek, amint ti tudjátok egy pár nap múlva, és nekünk meg kellett kapni ezeket az oltásokat, a fiamnak és nekem. És kolera, sárga láz, meg minden ellen, én meglehetősen ki voltam merülve, beteggé tett. Ezt pedig a Császár írja elő, hogy megkapjuk ezeket az oltásokat, mielőtt egy másik nemzetbe megyünk. És Ő azt mondta, “Adjátok meg a Császárnak ami a Császáré, de azután adjátok meg az Istennek, ami Istené.”

³³ És amint én ott ültem azon tűnődve, hogy mit is mondhatnék ennek a várakozó hallgatóságnak ma reggel; amelyért én nagyon hálás vagyok, és a férfiakért és asszonyokért, akik letennék életüket a vonalra azért amit te mondanál. “Hogyan kellene csinálnom? Mit kellene témául vennem?”

³⁴ És aztán mialatt ott ültem majdnem elaludva, az ajtóm recsegett kint a ház homlokzati oldalán. Senki nem volt ott csak én, tudomásom szerint. Figyeltem. Egyszerűen nem értettem helyesen. Egy idő után a dolgozószoba ajtaja, ahová én tanulmányozni járok recsegett, és valaki rázta az ajtót. És—és odamentem az ajtóhoz és kinyitottam azt, és meglepetésemre egy—egy szép kicsi, sárga hajú, kék szemű kislány állt ott, és úgy nézett ki mint egy kis Húsvéti virág; most itt ül és rám néz.

³⁵ Átnyújtott nekem egy lapot. És az a...Persze én feltételezem, hogy amikor hazamegyek, akkor lesznek Húsvéti lapok és így tovább; de ez volt az egyetlen, minthogy elmentem otthonról, amit kaptam. És ő azt mondta, “Branham Testvér, ez a papától és tőlem van.” Biztos akart lenni abban, hogy a “tőlem” rajta van. És az ő ízületigyulladásos toloszékben ülő apja küldte ezt a lapot. Amikor én átvettem azt és megköszöntem a kis drágának, amint ő megfordult és eltávolodott az ajtótól, akkor én kinyitottam a lapot.

³⁶ És ennek a lapnak az ábrája alapján vettem a témámat. Mert a lapon a Szent Márk 16:1 és 2 volt, napfelkelte, a nap felkelőben volt. Azután én erre gondoltam, és azután “a megelevenítés” tárgyát, Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadását vettem témául.

³⁷ Nos, a nap, a nap felkeléskor. Nos, volt egy idő, amikor a világ teljes sötétségben volt. Alak nélkül volt, és kietlen volt. És teljesen be volt borítva vízzel, és ott hevert a sötét, komor és sivár atmoszférában. És az Isten Szelleme mozgott a vizen, és azt mondta, “Legyen világosság.” Istennek oka volt arra, hogy

azt tegye, mert lent a víz alatt magok voltak, amelyeket Ő plántált, és azoknak napsütésre volt szükségük hogy megelevenedjenek.

³⁸ És az első Világosság, amely valaha is adva lett a földön, az Isten mondott Igéje volt. Az élő Világosság amely valaha is érintette a földet az Isten mondott Igéje volt. Ő azt mondta, “Legyen világosság,” és világosság lett. Az a sötétséget világossággá változtatta azért, hogy örvendező teremtményeket és életet hozzon a földre. Azután az Isten Szelleme, amint Az szeretettel és együttérzéssel mozgott azon a nagy napon, a teremtés hajnalának első napján a földön; a nap felkelt és végigsöpört sugaraival, és felszárította a vizeket a földről, és alkotott egy atmoszférát odafönt. És annak első idejében örömet és életet kellett hoznia a földre egy mag által. Az egy nagy óra volt.

³⁹ De óh, az a napfelkelte semmiben nem volt olyan, mint a Húsvét reggelének napfelkeltje. Ez alkalommal amikor a nap felugrott az égre, akkor az nagyobb napfelkeltét hozott létre mint valaha; mert ezzel a napfelkeltével nagyobb hír jött, mint a kezdetben lévő napfelkeltével. Ez a napfelkelte egy olyan hírt hozott, hogy “Ő feltámadott! Ő megelevenedett a halálból, ahogy azt Ő megígérte. Ő feltámadott a halálból.”

⁴⁰ Amikor az első alkalommal felkelt a nap a Teremtésben, akkor az egy üzenetet hozott arról, hogy lesz a földön élet, halandó élet.

⁴¹ De ez alkalommal amikor a nap felkelt, akkor ott egy–egy dupla napfelkelte volt; egy másik Nap (Fiú) támadt fel. Ez nem csupán...nem csupán n-a-p felkelte volt, hanem a F-i-ú támadt fel azért, hogy Örökkévaló Életet hozzon Isten minden megígért Magjának, akiket Ő előre ismeret által látott a földön feküdni.

⁴² Amint a—a növényi élet sem élhetett anélkül ott a kezdetben, hogy a n-a-p életre ne hívta volna; éppen úgy mint ma, amikor az Isten fiai a földön vannak, akkor a N-a-p (F-i-ú) Világosságára van szükség, hogy őket az Örökkévaló Életre hozza, az Ő választottjait, akiket Ő a világ megalapítása előtt ismert. Önmagában kiválasztotta őket a világ megalapítása előtt.

⁴³ És Húsvét reggelén, tehát a mi testeink ebben a sárban feküdtek valahol akkor, mert mi a föld pora vagyunk. És a Mennyben volt egy emlék Könyv, és az Ő tulajdonságai Őbenne voltak tudva ezt, mivelhogy Istennek az a Fia feltámadott, Ez minden fiút Életre fog kelteni, akik előre el voltak rendelve erre a nagy időre. Ő tudta, hogy ez meglesz. És mennyivel dicsőségesebb napfelkelte volt ez, mint a kezdetben akkor, amikor először hajnalodott.

Nos, erről a Húsvéti Pecsét nagy feltöréséről!

⁴⁴ Nos, ma nekünk van egy tuberkolózis, Húsvéti pecsét. Az emberek üzeneteket küldenek egymásnak, hogy támogassák ezt a nagy alapítványt, vagy ösztönzést az orvosok és az orvostudomány számára azért, hogy dolgozzanak valamin, hogy késleltessék, vagy segítsenek a tuberkolózis ellen. Ezek pecsétek, amit mi egy Húsvéti pecsétnek hívunk, amikor üzenetet küldünk egymásnak. De amikor megkapjuk az üzenetet, akkor a pecsét fel van tépve, mert a pecsét az, ami bezárta az üzenetet belülre.

⁴⁵ És most ezen a napfelkeltén az igazi Húsvéti Pecsét fel lett törve; és a halál utáni Élet titka ki lett jelentve. Azelőtt az idő előtt mi nem tudtuk. A világ sötétségben csoportosult, körbetapogatózott, emberek... gyanakvás. Elméletek voltak az emberek szívében, melyeket hagyományok hoztak létre. Az emberek bálványokat imádtak. Imádták a napot. Imádtak mindenféle isteneket. És mindenfajta népek, akik állításokat tettek, ők mind a sírba mentek, és ott maradtak a sírban.

⁴⁶ De a valódi Pecsét fel lett törve, és Valaki Aki egykor úgy élt mint mi, és meghalt ahogy mi is meg fogunk halni, de feltámadott a halálból. Micsoda reggel! Soha hasonló nem volt a világ egész történelmében. A titok ismertté lett, hogy Ő mind feltámadás, mind pedig az Élet is volt.

⁴⁷ És Ő azt mondta, amikor előjött azon a reggelen, "Mert Én élek, ti is élni fogtok." Nem csupán Ő volt a feltámadás kedvezményezettje, hanem mindazok a Magok, amelyek az Isten nagy ígéretében nyugodtak, szintén annak az Életre feltámadásának részesei lettek. Mert Ő azt mondta, "Mert Én élek, ti is élni fogtok." Ez volt a Pecsét feltörése. Mert Ő felelevenítetett, úgy mindenki aki Krisztusban van fel lesz Ővele elevenítve.

⁴⁸ Ebben a dicsőséges napfelkeltében Isten bebizonyította, illetve igazolta az Ő Igéjét. Az összes homály és kétség, amelyek az emberek elméjében mozogtak elvétettek, mert itt volt Ő, Aki egykor élt, evett, ivott és közösségben volt az emberiséggel, aki azt mondta, "Hatalmam van letenni az Életemet; és hatalmam van azt újra felvenni." És most Ő nem csupán megtette azt az állítást, hanem be is bizonyította, hogy az Igaz. Óh, hogy ez milyen dicsőséges dolog!

⁴⁹ Én bizonyos vagyok ma reggel, hogy még mi akik hiszünk, mi sem tudjuk felfogni azt, hogy ez milyen nagy dolog volt. Azért mert Ő feltámadott a halálból, azért már mi is feltámadtunk a halálból, mert Őbenne voltunk.

⁵⁰ Figyeljétek meg most. Amint a homály befedezte a földet, és a magok nem tudtak élni a n-a-p felkelése nélkül, és a homály befedezte a földet. És most a N-a-p (F-i-ú) feltámadott, és az összes homály eltűnt ez által a Világosság által, amint Az szétterjedt a nemzeteken, az emberekhez úgy, hogy "Ő nincs

itt, hanem feltámadott!” Micsoda egy—micsoda egy állítás! Ő bizonyította az Ő Igéjét. Ő bizonyította hogy az, hogy az igaz, mert Ő most legyőzte a halált, a pokolt és a sírt.

⁵¹ Az ördög háromságát; a halált, pokolt, és a sírt; mert Sátán a halál szerzője, ő a pokol birtokosa és a síré is. És az volt a Sátán háromsága, melyet egy dolog okozott, és az a halál volt. A halál, mert te a sírba mész; és ha bűnös vagy, akkor a pokolba mész. Mind ugyanaz az egy dolog, a Sátán háromsága, amely a halál volt. Az tartotta az embereket fogságban mindazon évek alatt.

⁵² De most az Isten igaz háromsága, amely Egy Krisztusban szemmeláthatóvá téve, Aki az Élet volt, és feltörte a Pecséteket és legyőzte az ellenséget, és feltámadt, az egyetlen igaz és élő Isten. “Én vagyok Ő aki halott voltam, és örökké élek, és nálam vannak a halálnak és pokolnak kulcsai.” Isten Egyben, Emberré lett, és közöttünk lakozott, és legyőzött minden ellenséget. És bebizonyította, hogy a Sátán háromsága le lett győzve, és az Isten háromsága ismertette, mert egyedül csak Istennek volt ereje visszahozni újra az Életet. Ő volt az Immánuel. Isten szemmeláthatóvá lett téve testben.

⁵³ Nem csoda hogy azt állíthatta ott a Máté 27. részében, hogy “Minden hatalom a Mennyben és a földön az Én kezembe lett adva. Elküldelek benneteket, hogy legyetek az Én tanúim az egész világ számára.” Ő legyőzte mind a halált, a pokolt és a sírt. Ő nemcsak azt tette meg; és kijött, diadalmaskodott a Mennyeknek és földnek minden erejével. Mindaz ami az Atya volt, mindaz ami a Szent Szellem volt, és mindaz ami valaha is volt, az Őbenne volt. “Minden hatalom a Mennyen és a földön Nekem adatott.” Minden más erőtlén. Ő azt legyőzte.

⁵⁴ Nos! És azután nem csupán azt, hanem Ő Igét küldött az Ő tanítványainak, az Őbenne hívőknek. “Ne féljete, mert Én vagyok az, aki halott voltam, és újra élek örökké. És nálam vannak a halálnak és pokolnak kulcsai; Én azokat már legyőztem. Többé ne féljete, mert Istennek minden előre és eleve elrendelt Magja Életre fog térni, amikor a Világosság szétterjed a földön a dicsőséges Evangéliumból. Minden korban elő fogja hozni azt a termést, amelyet Isten elrendelt.” Ő feltámadt a halálból.

⁵⁵ Óh, hogy ez micsoda csodálatos dolog, “Én élek, vagy megelevenedtem.” A szó jelentése, a *megelevenedtem* szóé, ez a görög szó azt jelenti, hogy valami olyan, ami “élővé lett téve a halál után.”

⁵⁶ Mint a—a mag, amely a földbe kerül és meg kell hogy haljon, a magnak minden egyes része. Annak meg kell rothadnia, a mag összes részének. És az életnek összes része, amely a magban volt, elő kell hogy jöjjön újra.

⁵⁷ Ő “megelevenedett.” Nem csak ez. “És el fogom küldeni ugyanazt az Életet, amely Engem megelevenített, azt a Hatalmat, amely Engem kihozott a sírból, és el fogom Azt küldeni rátok, hogy megelevenítsen benneteket azért, hogy ahol Én vagyok, ti is ott legyetek.”

⁵⁸ A Lukács 24. rész 49. versében. Ő azt mondta, “Ime Én elküldöm tirátok az Atyának ígérété; de maradjatok, vagyis várjatok Jeruzsálem városában addig, amíg felruháztattok erővel a Magasságból.” Azért, hogy megmutassa, hogy Ő abból nem csupán az összes hasznót húzta ki, hanem Ő azokat a hasznokat meg is osztotta.

⁵⁹ Ő megváltani jött, vagyis Életre hozni azokat az eleve elrendelt Magokat, amelyeket Isten látott a világ megalapítása előtt és belehelyezte az ő nevüket az Életnek Könyvébe. És ők itt vannak a földön reménység nélkül; Ő nem csupán azért jött, hogy az Áldás legyen, hanem hogy megossza azt az Áldást minden eleve elrendelt Maggal. Nos, ha a Mag nem volt a földön, akkor az nem élhetett. Annak a földön kellett lennie, és csíráztatottnak is. Nem számít, hogy milyen hosszú ideig volt Az a sötétségben tartva, de Az elő fog jönni, amikor a N-a-p (F-i-ú) rásüt. Figyeljétek meg most, hogy Ő azért jött, hogy Azt megossza velünk.

⁶⁰ Nem csoda, hogy az Evangélium jó hír. Maga az *Evangélium* szó jelentése “a jó hír”. A jó hír, mi az? Ha egy ember meghal miértünk, akkor az egy jó hír. Ha Krisztus megszületett, akkor az egy jó hír. De soha egy hír, soha még olyan hír nem volt mint ez a hír, hogy Ő, Aki az ígéretet tette, meg is erősítette az ígéretet. Azután, “Ő örökké él és Nála vannak a halálnak és a pokolnak a kulcsai, az Ő kezében.” Az összes homály félre lett rázva. Több homály már nem volt látható, mert a Fiú felkelt a sírból. Nem az volt, hogy “Hát, Ő el fog jönni, vagy eljöhet.” Ő már eljött, az Evangélium, a jó hír!

⁶¹ Figyeljétek meg, hogy Magának az Evangéliumnak Üzenete arról szól, hogy bizonyítja az embereknek azt, hogy Ő feltámadott. “Menj és mondd el az Én tanítványaimnak hogy feltámadtam a halálból és találkozni fogok velük, hogy ezt megerősítem nekik.” Óh Istenem, ahogy ezekben az utolsó napokban újra Világosság lesz az egész földön! “És Én be fogom bizonyítani a tanítványaimnak! Menj és mondd el nekik, hogy Én nem vagyok halott, és Én nem egy hagyomány vagyok, hanem Én az élő Krisztus vagyok. Én találkozni fogok velük. Vidd el ezt az Üzenetet az Én tanítványaimhoz, hogy Én feltámadtam a halálból,” ez az Evangélium, a jó hír.

Te azt mondod, “Igy van ez?”

⁶² A Zsidó-levél 13:8 azt mondta, “Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké.” Mi, az Ő kedvezményezettjei vagyunk azok,

akiknek bizonyítanunk kell hogy az Ő Élete most bennünk van, ennek az Életnek a kedvezményeit. Az Életet, még soha nem éltek egy ilyen életet; Ő volt az Isten Fia. És Ő meghalt, és az kizárta azt; de amikor Ő újra feltámadt a halálból Húsvét reggelén, akkor mi mint az Ő szolgálai meg lettünk bízva Általa, hogy menjünk el az egész világra és vigyük el ezt a jó hírt minden személynek, hogy Ő él. És hogyan tudnánk ezt csupán Szó által megtenni? Mert meg van írva, "Az Evangélium nem csupán Szó által jött, hanem a Szent Szellemnek ereje és megnyilvánulása által azért, hogy bebizonyítsa hogy Ő él."

⁶³ Most ha van egy másik evangélium, amit Pál beszélt az egyik csoporthoz, "Meg vagyok lepődve azon, hogy ti egy másik evangéliumhoz fordultatok." Másik persze nincs, hanem csupán egy színlelt-hitű evangélium, egy felekezeti képzelgésre elfordulva attól a jó hírtől.

⁶⁴ "És azért mert Én élek, ti is élni fogtok. És Én bennetek élek, és azokat a cselekedeteket amelyeket Én teszek," János 14:12, "a cselekedeteket amelyeket Én teszek, azok fognak Engem azonosítani bennetek." Micsoda Üzenet! Nem csoda, hogy nekünk volt egy sötét világ teológiánk, de az estének idején újra Élet fog eljönni. Az estének idején lesz egy feltámadás. Világosság lesz az estének idején.

⁶⁵ Nos, annak az Üzenetnek a lényege amely el lett küldve az volt, hogy "Ő feltámadt a halálból," mi az Ő kedvezményezettjei, mi akik osztozunk Ővele a feltámadásban, hasznot húzunk ebből úgy, hogy bebizonyítjuk a világnak, hogy Ő él. Mi ezt nem tehetjük csupán szavakkal. Nem tehetjük meg ezt embereknek valamilyen hagyományával. Mi csupán pontosan azt tükrözzük, amire mutatunk.

⁶⁶ Ma én attól félek, hogy sokan közülünk nem hoznak embereket Krisztushoz. Mi őket egy gyülekezethez, egy elmélethez hozzuk. De nekünk őket Krisztushoz kell hozni. Ő az Egyetlen, és az az Egyetlen, akinél az Élet van. "Akinnek megvan a Fiú, annak Élete van."

⁶⁷ És ha egy olyan embernek az élete lett belétek sugározva, aki meghalt, akkor ti ugyanazt az életet fogjátok élni amit ő élt.

⁶⁸ Ha egy embernek a vére egy bizonyos típusú volt, és ti vennétek azt a vért az egyik emberből és becserélnétek annak az egy embernek a vérét egy másikba, akkor neki teljesen ugyanaz a típusú vére lenne.

⁶⁹ És ha a bennetek lévő szellem halottnak van számítva, és ti azzal az Élettel vagytok felkenve, amely Krisztusban volt, az rajtatok van! Róma 8:11 mondta, "Ha az a Szellem, amely feltámasztotta Krisztust a halálból bennetek lakozik, akkor Az meg fogja eleveníteni a ti halandó testeteket is," ugyanaz az Élet, ugyanaz az erő, ugyanazok a kedvezmények, amelyek

Neki voltak itt a földön Istentől. Ő megváltott benneteket, egy Magot, akit Isten előre ismert, akiknek nevei be lettek téve a Bárány Életének Könyvébe a világ megalapítása előtt.

⁷⁰ És az a feltámadás Evangéliumi Világossága az Ige megerősítése! Honnan tudtuk, hogy Ő volt a Krisztus? Onnan, hogy Ő bebizonyította azt amiről beszélt. Hogyan fogom megtudni az óra Üzenetét? Isten bizonyítja azt, amit Ő megígért, és Ő arról beszél. Ez az azonosítás, hogy mi kedvezményezettek vagyunk Ővele a feltámadásban. Ő bebizonyítja azt, amiről beszélt.

⁷¹ Amit Ő megígért, hogy Krisztusban megteszi, azt Ő bebizonyította a feltámadásban. Amit Ő megígért a Mózes napjaiban, azt Ő bebizonyította. Amit Ő megígért az Énók napjaiban, azt Ő bebizonyította. Az apostolok minden napjaiban Ő azt bizonyította.

⁷² Most ezekben a napokban Ő bizonyítja azt amit mondott, mert ők annak a Magnak a részei, amelyek az Élet Könyvében voltak képviselve, amelyekért Ő eljött, hogy visszaváltsa őket újra Istennek. Óh, micsoda Üzenet!

⁷³ Húsvét reggelén nem csak hogy Ő támadott fell, hanem az Ő kedvezményezettjei is feltámadtak Vele. Ő...Ők Krisztusban voltak az Ő megfeszítésekor. Ők Benne voltak az Ő feltámadásakor. Mi az Ő kedvezményezettjei vagyunk megelevenedve, miután halottak voltunk a sötétségben.

⁷⁴ A hitetlenség megsötétedett világa, ahova a gyülekezetek és a felekezetek, és így tovább, kihúztak bennünket. És van valami bennünk, ami így kiált, "Óh, mi akarjuk Istent! Éhezünk és szomjazunk Isten után." Csatlakoztunk a Metodistákhoz, Baptistákhoz, a Pünkösdiekhez, Presbiteriánusokhoz meg a többiekhez, és még mindig rossz volt valami, mi Azt még egyszerűen nem tudtuk megtalálni. És hirtelen, mialatt a sötétségben tapogatóztunk, a nagy feltámadás eljött hozzánk az Isten megígért Igéjének megnyilvánulásában.

⁷⁵ Amiként Ő volt az Isten megígért Igéjének megnyilvánulása. "Én nem hagyom az Ő lelkét a pokolban, és azt sem engedem meg, hogy az Én Szentem rothadást lásson." Ő szemmeláthatóvá tette Azt, Isten minden Szavát, amely Neki meg lett ígérve. Ő azt bebizonyította, amikor feltámadt Húsvét reggelén.

⁷⁶ Most azok, akik egykor a sötétségben tapogatóztak és szerették volna tudni, hogy lábat mossanak-e ezen a napon, vagy megtartsanak-e egy bizonyos napot, vagy megcselekedjenek-e bizonyos szabályokat, de mindazok a dolgok elmúltak. Mert ott volt egy dicsőséges feltámadás, amely tönkre tett minden ember készítette dolgokat, amit az ember valaha is tett, és minden ember készítette okoskodást.

⁷⁷ Addig az ideig még soha nem volt egy olyan ember, aki le tudta tenni az életét és azt újra fel tudta venni. Ő lerontotta az ő tudományos bizonyítékaikat azzal, hogy újra feltámadt.

⁷⁸ Amikor ők azt mondják, hogy “Jézus Krisztus nem ugyanaz tegnap, ma és mindörökké,” és hogy “Az Ő Ereje nem ugyanaz,” és hogy “Az Ő Evangéliuma nem ugyanaz,” amikor pedig a Biblia azt mondja, hogy Az ugyanaz! Isten lerontott minden felekezetet, minden tantételt, és tovább haladt az Ő Szent Szellemével, amint azt Ő megígérte és bebizonyította nekünk, hogy Ő él.

⁷⁹ Mi az Ő feltámadásának kedvezményezettjei vagyunk megelevenedve miután halottak voltunk a világban, bűnökben és vétségekben. “Ő megelevenített együtt Ővele, feltámasztott Vele, és most Mennyei helyeken ülünk Krisztus Jézusban.” Ő hozza . . .

⁸⁰ Az Ő Szellemé elhozza az Ő ugyanazon Életét újra a földre. “Ha az Isten Szellemé, amely feltámasztotta Krisztust” a testet, a felkent testet; ha Isten Szellemé felkente azt a testet olyan módon, hogy amikor az a Mag behullott a földbe, akkor Ő egyszerűen nem hagyta Őt ott nyugodni. Nem. Megelevenítette Őt és feltámasztotta. “Ugyanaz a Szellem,” ugyanazon cselekedetek által, ugyanazon Erő által, és ugyanazon jelek által, “ha bennetek van, akkor Az benneteket is feltámaszt.”

⁸¹ Szeretnék itt számotokra egy kis Íráshelyet felovasni. Szeretném, ha odalapoznátok egy másik Íráshelyre, amelyet itt feljegyeztem. Ez segíthet nektek egy kicsit. Ez a III. Mózes Könyvében található, a 23. rész 9. versétől a 11-ig. Figyeljétek nagyon. A törvényben, a Lévíta törvényben, Isten szólt Mózeshez. Figyeljétek. Mindezek a dolgok most jelképek, és mi most megállunk itt egy pár pillanatra, hogy belemenjünk ebbe a jelképbe.

És az ÚR szólt Mózeshez, ezt mondva,

Szólj az Izráel gyermekeinek, és mondd meg nekik, Amikor ti...bementek arra a földre, amelyet én néktek adok,...

⁸² “Arra a helyre, abba pozícióba, amelyet Én adtam nektek. Most te szólj az Izráel gyermekeinek, hogy amikor ti elérkeztek erre a bizonyos helyre, amelyet Én megígértem nektek hogy benneteket odaviszlek, amikor ti bejuttok erre a földre.” Most itt a természetest beszéli, és a szellemi jelképezi.

...és le fogjátok aratni annak a termését (ti megkaptátok azt, amiről én nektek beszéltem), akkor ti hozzátok el a termésetek zsongéjének kevését a papnak:

*És ő meg fogja lengetni a kévét az ÚR előtt azért,
hogy az számotokra el legyen fogadva: a szombat utáni
napon lengesse azt a pap.*

⁸³ Ha bármely szent szertartás lenne, akkor annak a szombat napon kell jönnie, amely a hét hetedik napja volt, ami a szombat. De észrevettétek ebben a megemlékezésben, hogy azt a hét első napján kellett meglengetni?

⁸⁴ “A kévét, amely a ti magatoknak a zsengeje volt amit elvetettetek, amikor az felnő és megéri, akkor vágjátok le azt a kévét és vigyétek oda a papnak. És ő vegye azt és lengesse meg az Úr előtt a ti elfogadásotokért, hogy ti el vagytok fogadva. Ti eljöttetek a kévétekkel, és neki azt meg kell lengetnie az Úr előtt, a . . .”

⁸⁵ Nem a szombat napján, a hetediken; hanem az első napon, amelyet mi vasárnapnak hívunk, V-a-s-á-r-n-a-p. [A Nap napja—Fordító]

⁸⁶ Persze ez egy-egy római szó, amelyet ők a nap napjának hívtak, a nap istenért. De hogy ez mennyire megváltozott!

⁸⁷ Az már többé nem n-a-p. Hanem ez a F-i-ú n-a-p, a Fiú napja, ez a búzának a magja (Az Első Istentől aki feltámadt a halálból) amit meg kell lengetni a gyülekezet felett, mert mi vagyunk, az Ő Magja; és ezek az elsők a Magból, azok közül akik elaludtak, meglengetve a hét első napján. Vasárnap Ő feltámadt. Viszonzást intett és felemelkedett a Magasságba az emberek jelenlétében.

⁸⁸ Figyeljétek meg, hogy Az volt Isten Búzájának első magja, Aki feltámadt a halálból, Isten első búza Magja. Isten megelevenítő Ereje által, Isten megelevenítette az Ő életét, feltámasztotta Őt a halálból, és Ő volt azoknak az első zsengeje akik aludtak, az Első zsenge. Ő volt a Kéve.

⁸⁹ Ez az, amiért nekik meg kellett lengetniük a kévét, mert az volt az első, amely érettségre jött. És az meg lett lengetve, mint Istennek való hálaadás emléke, azzal a hittel, hogy a többi is jönni fog. Az egy jel volt.

⁹⁰ És ma azért, mert Ő volt az Isten első Fia, aki a teljes érettségre jutott, hogy Istenben legyen, Ő fel lett tépve a földről és meg lett lengetve az emberek felett. Óh, micsoda egy dicsőséges lecke! A megelevenítő Erő által, az Első! Noha Ő—Ő jelképezve volt; és sok alkalommal, amint azt később látni fogjuk, hogy Ő jelképezve volt. De ez valóban Első zsengeje volt azoknak, akik aludtak. Ő meg lett lengetve a megígért Mag felett, amelynek az Élet ígérve lett.

⁹¹ Ő meg lett lengetve Pünkösdi Napján, “amikor a Mennyből olyan hang jött, mint egy lengő, hatalmasan zúgó szél,” és az lengett az emberek felett, a pünkösdi emberek felett, akik ott fent voltak Pünkösdkor, várva az eljövendő Áldásra.

⁹² És hogy újra meg legyen lengetve, mi felismerjük az utolsó napokban, a Lukács 17:30 szerint, újra a Fiú napján, “azon a napon, amelyen az embernek F-i-a ki lesz jelentve,” illetve újra meg lesz lengetve a nép fölött.

⁹³ Nos, Ki az az embernek Fia? “Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. És az Ige testté lett, és közöttünk lakozott.” És ha mindaz a tanítás, amely nekünk van és az Isten Igéjének a megerősítése; az Isten Igéje által, jelek és csodák által, amelyeket ma látunk, hogy a Lukács Könyvében itt—itt amelyről éppen idéztünk, illetve a—a Lukács 17. részének 30. verse; és a Malakiás 4, és a különböző Íráshelyek, amelyeket mi ismerünk, hogy az az Ige újra meg van lengetve az emberek fölött, hogy az emberek hagyományai halottak, és Istennek a Fia újra él közöttünk a Szent Szellem keresztségével, és Életet ad nekünk.

⁹⁴ Amiként Krisztus volt az Első hogy feltámadjon az összes próféták közül, és így tovább; noha sok helyen volt jelképezve, Ő volt azoknak az Első zsengeje, akik aludtak. És a Menyasszony, amely Krisztusból jön, kijön a gyülekezetből, kell hogy legyen egy Kéve meglengetve újra az utolsó napokban. Óh nekem!

⁹⁵ A kéve meglengetése! Mi volt a kéve? Az első, amely érettségre jutott, az első, amely bizonyította hogy búza volt, amely bizonyította hogy az egy kéve volt.

⁹⁶ Hallelujah! Biztos vagyok benne, hogy látjátok miről beszélek. Az meg lett lengetve a nép felett. És az első alkalommal elő fog jönni akkor, amikor a Menyasszony kora lesz, egy feltámadásul a sötét felekezetiességből lesz egy Üzenet, amit az Ige teljes érettsége újra visszaváltozott Annak teljes erejére, és meg lett lengetve az emberek felett ugyanazokkal a jelekkel és csodákkal, melyeket Ő akkor tett ott.

⁹⁷ “Mert Én élek, ti is élni fogtok,” szölt az Ő Feleségéhez. “Mert Én élek, ti is élni fogtok.” Micsoda egy feltámadás volt az! És micsoda egy feltámadás ez, hogy megelevenedtünk a halálból, “élővé téve Krisztus Jézusban,” Isten megelevenítő Ereje által.

⁹⁸ Ő meg lett lengetve nekik. Az Ige, ami Ő volt, vissza lett lengetve nekik a Pünkösdi napján, az Ige szemellátható lett. Nos, és amint én mondom, Annak újra meg kell lengettetnie az utolsó napokban. Nos, például. . .

⁹⁹ Te azt mondd, “Hát most, várj egy percet Branham Testvér. Én ismerek egy gyülekezetet, amely...” Hát én is ismerek. Látjátok?

¹⁰⁰ De most például, mi van ha—ha mi visszamennénk ma délután Tucson-ba most, és mindegyikünknek lenne egy... mi egy nagy—egy nagy, vadonatúj Cadillac-ban mennénk? És az

összes ülés szarvasbőrből lenne, a legfinomabb bőrből, amely finom és jó benne ülni; és a padlózata plüss borítású lenne; és a kormánykerék nikkal bevonatú lenne, és gyémánt kövekkel kirakva; és a motor műszakilag meg lenne vizsgálva, hogy pontosan a megfelelő motor; és a kerekeknek... mindegyiknek a csapágysai jól megzsírozva; és a gumiköpenyek mind defekt ellenállók és kipukkadás mentesek lennének; és minden tudományosan meg lett volna vizsgálva.

¹⁰¹ Azok le lettek tolvaj az összeszerelő szalagról, mindkettő, és mind a kettő fel lett töltve benzinnel. Az a hajtóerő, a benzin, mert abban van az októ. De most amikor te meg akarod őket indítani, noha mind a kettő hasonlóan néz ki, de az egyiknek nincs szikrája, semmi tűzerő.

¹⁰² "Hát," mondd, "az erő a benzinnel van, Branham Testvér." De engem nem érdekel, hogy mennyi erő van a benzinnel; ha nincs ott egy szikra, hogy azt az erőt szemmel láthatóvá tegye, ha csak nincs ott egy erő, hogy az megerősítse azt, hogy az benzin, akkor az lehet akár víz is. Amíg...

¹⁰³ Nem számít hogy hány teológus állítja, hogy milyen jól van felépítve a gyülekezet, hogy mennyi iskolázottságod van, hogy mennyire hasonló a Bibliával; mindaddig amíg a Kéve meg nincs lengetve, amíg a Szent Szellem el nem jön a személyre, hogy megelevenítse az Igét! A benzin az Igét jelképezi. Az az Igazság; de a Szellem nélkül Az nem mozdul.

¹⁰⁴ Túl sok hangsúlyt fektettünk a Mechanikára és semmit a Dinamikára. Szükség van Isten dinamikus Erejére, Jézus Krisztus feltámadási Erejére a Gyülekezeten azért, hogy szemmel láthatóvá tegye és beteljesítse azt, hogy Ez benzin. Ez lehetne egy benzines kannában is; és lehet hogy mégis víz, látjátok. De annak az egyetlen bizonyítéka, tedd ezt az Életet abba, és akkor Az bizonyítani fogja hogy vajon benzin-e vagy sem.

¹⁰⁵ És amikor megpróbálsz beletenni a Szent Szellemet egy felekezetbe, akkor az annyit ér, mintha megpróbálnád... Kaphatsz egy sercegést; tönkre fogod tenni a motorodat, mert teljesen elszenesedik.

¹⁰⁶ De óh, én annyira örülök azért, hogy van egy tízezer oktános Erő, az Isten Igéje és a Szent Szellem, hogy Azt begyűjtsa, és feltámassza az Isten Erejét egy ember életében, vagy egy asszony életében, vagy egy gyülekezet életében. Az letolta a Cadillac-et odaát az úton, a Szent Szellem dinamikus Ereje alatt, amely visszajött és meg lett lengetve az emberek felett Pünkösdi Napján, amely Őt ugyanazzá tette tegnap, ma, és mindörökké.

¹⁰⁷ Ott volt az első Kéve, aki az összes prófétából feljött, aki az Istennek a Fia, az összes próféták Királya.

¹⁰⁸ Voltak gyülekezetek, gyülekezetek, menyasszonyok, menyasszonyok, gyülekezetek, menyasszonyok, menyasszonyok.

¹⁰⁹ De el kellett hogy jöjjön Egy! Hallelujah! [Branham Testvér kétszer összecsapja a kezét—Szerk.] El kell hogy jöjjön egy valódi Menyasszony! El kell hogy jöjjön Egy, akinél nem csupán a Mechanika van, hanem Annak a Dinamikája is, amely a Gyülekezetet élővé teszi, és amely az Ő feltámadásának Erejében mozog. Amíg el nem érkezünk ahhoz a helyhez, amíg meg nem találjuk azt a helyet, addig mi haszna van annak, ha a kerékagyat fényesítjük. Mi haszna van annak, ha kikozmetikázzuk, vagy kifényesítjük, amikor nincs benne Dinamika? Nem számít hogy a Mechanika mennyire bizonyul helyesnek, de kell hozzá egy Dinamika, hogy Az működjön.

¹¹⁰ Ez az amit Ő bizonyított! Hallelujah! Ez az amit Húsvét bizonyított. [Branham Testvér többször kopog a szőszéken—Szerk.] Ő nem csupán az Ige volt, hanem Ő Maga volt az Isten, a Dinamika az Igében. Ez rázta Életre Jézus Krisztus testét (amely hideg, merev és halott volt a sírban) és feltámasztotta újra, és a követ elgördítette. “Én vagyok Az, aki halott voltam,” annyira halott volt, amíg a nap is azt mondta hogy Ő halott, és a hold is azt mondta hogy Ő halott, és a csillagok is azt mondták hogy Ő halott. Az egész természet azt mondta, hogy Ő halott. És most az egész világnak fel kellett ismernie hogy Ő újra él. Ő nem csupán a Mechanika, az Isten Igéje volt, hanem Ő volt a Dinamika hogy Azt bizonyítsa.

¹¹¹ És amint Ő, mivel Ő a Vőlegény, ezért a Menyasszonynak meg kell jelennie, mert Az Neki része. És Az csak az összes kinyilatkoztatás beteljesedésének a szemmeláthatósága lehet, melyeket a többiek szoltak a Menyasszonyról; csak azt tudja szemmeláthatóvá tenni. Ha az valami olyat tesz ami különbözik a Vőlegénytől, akkor az nem a Menyasszony. Mert Ő a Vőlegény húsból hús, és az Ő csontjából csont; Élet az Ő Életéből, Erő az Ő Erejéből! A Menyasszony a Vőlegény! Amiképpen a férfi és az asszony egyek, és az asszony az ő oldalából lett kivéve; úgy a Menyasszony vette az Ő Szellemét, az asszonyi Szellemet a Vőlegénytől. A húst az Ő oldalából, és megalkotta mind a Mechanikát és a Dinamikát, a Feleséget. Az Ő Szellemét és az Ő testét, és azt összetette és Mechanikát és Dinamikát alkotott. Amíg a gyülekezet vagy az emberek . . .

¹¹² Mindezek a Húsvéti nyuszik, és ceremóniák, és a nagy gyülekezetek, és cicomák kurdacot fognak vallani és elmúlnak.

¹¹³ Amíg a Gyülekezet nem válik mind Dinamikává mind pedig Mechanikává; és az Isten Szelleme amely Őt mozgatta, hogy azokat a dolgokat tegye, amelyeket Ő tett! Ha Ő tizenhat hengert hajtott, akkor a Menyasszony is azt fogja. Ámen! Mert Ő azt mondta a János 14:12-ben, “Aki hisz Énbennem, az is meg

fogja tenni azokat a cselekedeteket, amelyeket Én teszek. Én megbízom őt az Én Dinamikámmal az ő Mechanikájában úgy, hogy a világ nem fog tudni annak ellenállni; és Én fel fogom őt támasztani az utolsó napon.” Ez a Húsvéti Üzenet, a Dinamika és a Mechanika együtt! A Mechanika a Dinamika nélkül nem jó; sem a Dinamika a Mechanika nélkül.

114 Te sikíthatsz és kiabálhatsz, fel-és-le ugrálhatsz, mindent amit akarsz, és ha megtagadod ezt az Igét, akkor annak semmi haszna nem lesz. Te csupán kurblizod körbe a—a dugattyút. . . Odaviszed a szikrát hogy gyújtson, de nincs benzin ami lángra lobbanjon.

115 Csak akkor fog működni, ha azok összetalálkoznak. Ámen! Tehát az egyik mozdulatlanul ül, és a Másik fel fog menni. Ez az egyetlen dolog ami lesz. Mégis az mindkettő hasonlóan nézhet ki, mindkettő állíthatja hogy gyülekezet, mindkettő állítja hogy Menyasszony. De az Egyiknek van Mechanikája és Dinamikája, Az megvalósítja azt, amiről Ő mondta hogy az Igaz.

116 Az egyszerűen nem fog mozogni, nem számít hogy mennyire jó a Mechanika, mindaddig amíg a Dinamika el nem jön. Amikor a Dinamika eljön, akkor a Tűz fellobban, hogy kapcsolatba lépjen a benzinben lévő oktánnal. És amikor Az robban, akkor az gyulladást okoz, és az a gyulladás működtet minden mozgást, minden mozdulatot, mert Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Ez a feltámadás. Ez Istennek a valódi Ereve, a Mechanika a Dinamikával. Figyeljétek meg, hogy “A Szellem az, amely megelevenít.” Ez a—ez a Szikra, amely gyújt. Nem a benzin az amely gyújt; a Szikra az, ami meggyújtja a benzint. Látjátok?

117 “Nem tehettek semmit Nélkülem; de Velem mindent megtehettek.” Amint Ő az Ige, Az az élő Atya. “Amint az Atya Engem küldött, Én úgy küldelek benneteket. Amint az Atya meggyújtott Engem és beletölt Engem mindenbe, Én csak azt teszem, ami kedves Istennek. Nos, amint Ő Engem küldött, Én úgy küldelek benneteket ugyanazzal a Mechanikával, és ugyanarra a Dinamikára van szükség, hogy Azt működtesse. És ezek a jelek fogják követni azokat, akik állítják hogy megvan nekik a Mechanika. A Dinamika el foglalja az Ő helyét.”

118 Pál azt mondta, “Az Evangélium nem csak Beszédben jött hozzánk,” nem csak benzinen keresztül, “hanem Szikrán keresztül is,” hogy Azt működtesse. Ime tessék. Az ezen a módon jött hozzánk.

119 Ez ugyanaz a Szellem, amely Őt feltámasztotta, amely megelevenítette az igaz hívót az Örökkévaló Életre. Most emlékezzetek, hogy potenciálisan. . . Most figyeljétek, amint túllépjük az időnket. Figyeljétek meg, “ugyanaz a Szellem,”

nos, a Róma 8:1. Most csak olvassuk el újra a Róma 8:1-ben, és meg fogjuk látni, hogy mit mond ez. Rendben van. És nem a Róma... Akarom mondani a 8:11, bocsánatot kérek.

¹²⁰ A Róma 8:11-ben, "De ha..." Itt van a probléma. Itt van az Ő fogása.

De ha Annak a Szelleme (Isten, a Szent Szellem,) amely feltámasztotta Jézust a halálból, bennetek lakozik,...

¹²¹ Nos, íme itt van, "Ha a Vőlegény Szelleme a Menyasszonyban lakozik!"

¹²² Amikor Isten megalkotta az Ő első vőlegényét, Ő először a vőlegényt alkotta meg, és ő mind férfi, mind pedig asszony is volt szellemben; megformálta őt a föld porából azért, hogy anyaggá tegye. És figyeljétek meg, hogy amikor Ő megalkotta Évát Ádámból, akkor Ő nem egy másik darab agyagot vett, hanem ugyanabból az agyagdarabból vett; ugyanaz az Ige, mert Ádám a mondott Ige volt. Látjátok? Belőle vett ki, és azután vette a...Neki férfiúi és asszonyi szelleme volt. És azután Ő elvette Ádámból az asszonyi szellemet, és belehelyezte azt Évába; így az még mindig része Ádám szellemének, az Ádám húsa. Azután Ádám szelleme volt az a dinamika, amely megelevenítette az ő testének mechanikáját.

¹²³ Tehát a Menyasszonynak először az Ő testéből való testnek kell lennie, és csontjából való csontnak. Akkor miként válik ez a halandó test az Ő testtévé? Egy percen belül rá fogunk térni, látjátok. Hogy van az csinálva? Hogyan? Mi ez a nagy átalakítás? Figyeljétek meg.

Most ha Annak a Szelleme (Istené) Aki feltámasztotta Jézust a halálból bennetek lakozik, akkor Ő Aki feltámasztotta Krisztust a halálból, meg fogja eleveníteni a ti halandó testeteket is az Ő Szelleme által, amely bennetek lakozik.

¹²⁴ Óh nekem! Az eleve Elrendeltek, persze, mint a Mag, amely földön feküdtek akikben Élet volt. Sokan közülük halottak voltak; ők csak rothadt magok voltak; a vizek és más dolgok kiégették őket. De tudjátok, ott feküdtek már a Magok készen az életre. Isten tudta, hogy Az ott feküdt.

¹²⁵ Nos, az eleve elrendeltek az elsők, akik megelevenedtek a Szent Szellem által, mert a Szent Szellem azért jön, hogy az Ővéit igényelje. Nos, ez most mély, és legyetek bizonyosak, hogy ezt jól megragadtátok.

¹²⁶ Nos, amiként a nap nem azért lett elküldve a földre hogy köveket hozzon életre, amely szintén föld volt, nem azért volt hogy az összes földet életre keltse, hanem azért, hogy a föld ama részét keltse életre, amely egy életet fedett körül.

127 Nem minden ember fogja Krisztust elfogadni. Óh, nem. Hanem azok, a földnek ama része, amely körbefedi Istennek előre elrendelt Életét, ezek Azok, akiket Ó eljött hogy megelevenítsen. Ők Azok.

128 Nos, az, az a föld ott feküdne a napon és azt mondaná, “Óh, ez az öreg nap annyira forró!” A szikla azt mondja “Ez az öreg nap annyira forró!” De az a kis mag azt mondta, “Ez az amit én keresek,” és kezdett előtörni az életre. Ez megelevenítette a földnek azt a részét. Mert a nap nem azért lett küldve, hogy a sziklát elevenítse meg, nem azért hogy a földet elevenítse meg, hanem hogy a mag életét elevenítse meg.

129 Nos, a Szent Szellem most eljön. Persze Az nem azért lett elküldve... Miért nem fogadja be Azt minden ember? Mert Az nem nekik lett küldve.

130 Egy fickó azt mondta nekem, “Én nem hiszek. Engem nem érdekel, hogy te mit mondsz. Ha te fel tudnád támasztani a halottat, vagy bármit, és beteget tudnál gyógyítani; és Azt bárhogy bebizonyítani; én még mindig nem hiszem Azt.”

131 Én ezt mondtam, “Persze hogy nem. Te egy hitetlen vagy. Ez számodra semmit nem jelent. Ez még csak nem is neked lett küldve. Ez azoknak lett küldve, akik hinni fogják.”

132 Az Üzenet a hívőnek szól. Azok számára, akik elvesznek Ez bolondság; de azok számára akik Krisztusban vannak, és részei annak a Magnak, Ez Élet.

133 Az én nyers kis történetem arról a parasztról, aki alá tette a tojást, vagyis a sastojást a tyúk alá. Látjátok? Az a kis sas teljesen, ő egy—ő egy furcsa kinézetű kis teremtmény volt. Amikor ez a paraszt azt a dolgot tette amit tett, hogy betette ezt a sastojást a tyúk alá. És az kiköltött egy furcsa kinézetű csirkét, és az egy—az egy furcsa kis fickó volt. Nem úgy nézett ki mint azok. Tollai nem olyanok voltak mint azoké, és ő—ő egyszerűen... Ő egy furcsa kis fickó volt. És az összes többi csirke felismerte, hogy ő egy furcsa szerzet. És a tyúk körbejárt...

134 Ő még azt az ételt sem szerette, amellyel a tyúk őt táplálta. Neki egyszerűen nem tetszett a baromfi udvarban való kapingálás. Neki, neki ahhoz semmi köze nem volt. Így ő csodálkozott, hogy miért kellett neki mégis ilyen furcsának lennie. Látjátok? És ő soha sem ízlelt bármit sem amit... Ő épp csak annyit evett, ami életben tartotta őt, mert neki nem ízlett annak az íze, látjátok. Mert ő nem egy csirke volt, kezdjük azon. Látjátok?

135 És a—a tyúk kotkodácsol és tudjátok, “A csodák napjai már elmúltak. Olyan dolog nincs. Csatlakozz a gyülekezethez.” A kis fickónak ez egyszerűen nem jól csengett. Így ő körbe követte a tyúkot, amíg egy napon az ő mamája...

¹³⁶ Az öreg sas tudta, hogy ő annyi tojást tojt, és hogy egy hiányzott. Tudta, hogy az a sas ott volt valahol, ezért elindult, hogy megkeresse őt. Es ott körözött a hegytető felett és lent a völgyekben és mindenhol, ahol az lehetett. Abban az időben, amelyben neki meg kellett születnie. Ideje volt számára, hogy ki legyen költve. Azt mondta, “Talán bejött egy holló és elvitte a tojásomat; talán egy keselyű. Én nem tudom. Valami felvette a tojásomat. De én tudom...Az a tojás benne van az én gondolatomban. Van nekem egy fiam valahol. Meg kell őt keresnem.”

¹³⁷ Így tesz Isten. Ő az a Nagy Sas. Az Ő gondolataiban Ő tudta, hogy lesz neki egy Gyülekezete. Tudta, hogy lesz neki egy népe. Nem számít, hogy mi ölelte át őket, nem számít hogy mi alatt lettek kiköltve, de Ő keres. Ő keresi az Ő Sajatját.

¹³⁸ És egy napon a történet folytatódik, ez az öreg sas elrepült a baromfiudvar fölött. Mindenfelé nézett és megtalálta őt. Óh, azért a feltámadásért, hogy ő felismerje, hogy valójában ő tulajdonképpen nem csirke volt. Ő egy sas volt! És őt mindig arra tanították, hogy lefelé nézzen, hogy bogarat keressen, vagy valamit a baromfiudvarban. De ő hallott egy kiáltást, amely ezt mondta, “Nézzél *ide* fel!” És ő felnézett maga fölé, és ott volt egy teremtmény négyméteres szárnyakkal, amelyek erősebbek voltak mint az összes csirkéé együttvéve a baromfiudvarban, és ő azt állította, hogy az az ő fia.

Ő azt mondta, “Mama, hogyan juthatok hozzád?”

¹³⁹ Ő azt mondta, “Csak ugorj, kezd el mozgatni a szárnyaidat, mert te egy sas vagy.”

¹⁴⁰ Látjátok, ő tudta, hogy neki volt valahol egy fia. Nem számít, hogy az miben lett felnevelve, de neki volt valahol egy fia.

¹⁴¹ És Isten tudja! [Branham Testvér többször kopog a szószéken—Szerk.] Hallelujah! Neki van egy eleve elrendelt, előre elrendelt Gyülekezete! Ő tudta, hogy neki vannak fiai és leányai, és egy Menyasszonya, aki valahol vár; amikor a Szent Szellem elkezd afelett repülni, a lengő Kéve. Óh, nekem! Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Nem valamilyen kitalált történet, hanem egy valóság!

¹⁴² Nem számít, hogy hányan próbálták neki elmondani, hogy “egy sas,” ő nem tudta, hogy mi az a sas. De ő mégis egy sas volt. Ő addig nem értette azt, amíg nem látott valamit, ami őt visszatükrözte, helyesebben amit ő visszatükrözött.

¹⁴³ És amikor mi nem egy felekezetet látunk, nem egy Filozófiai doktort, nem egy jogi doktort, nem egy jó szomszédot látunk; hanem egy Istennek fiát, aki Istennek a képére lett formálva az Isten dinamikai Erejével azért, hogy válaszoljon ezeknek a napoknak kérdéseire, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma és

mindörökké, és akkor benneteket semmilyen tyúk nem fog visszatartani. Ő keresi a Mamáját. Ő egy sas, kezdjük azon. Ő felismeri. Ez a valódi sas felismeri az Isten Igéjének hívását. Miért? Ő egy sas. Egy sas a sashoz! Az Ige a megalapítás előtt, az Ige az Igéhez! Az eleve elrendelt Ige, az adott óra számára megígért Igéhez. Ti felismeritek a pozíciótokat. Ő keresi azt.

¹⁴⁴ Akkor ez, ez a földi test meg van elevenítve és az Isten megelevenítő Szellemé által az Isten Igéje iránt való engedelmisségre visz.

¹⁴⁵ Gyorsan. Amikor ő azt akarta tudni, hogy hogyan juthatna oda a mamájához, akkor azt tanították neki, hogy azt nem teheti meg. "Te nem juthatsz magasabbra, mint ahogy ugrani tudsz." Ő egy csirke. Látjátok?

De ez a sas azt mondta, "Ez nem úgy van."

"Hát akkor nézd meg a csirkéket!"

¹⁴⁶ "Nem számít, hogy milyenek a csirkék, de te egy sas vagy. Csak kezd el kiterjeszteni azokat a szárnyakat, és gyakorold egy kicsit azokat. Kezdj el felfelé mozogni!"

¹⁴⁷ Az Ige az Igéhez! "Azokat a cselekedeteket, amelyeket Én teszek, ti is meg fogjátok tenni. Aki hisz Énbennem, az azokat a cselekedeteket amelyeket Én teszek, szintén meg fogja tenni." Látjátok? "Mert Én élek, ő is élni fog." "És ha az a Szellem aki feltámasztotta Őt a halálból bennetek lakozik, akkor Az megeleveníti a ti halandó testeteket is." Látjátok?

¹⁴⁸ Mit tesz ez? Most figyeljete, hogy tudjátok. És ez a Húsvét, én szeretném, ha ez többet jelentene a számotokra, mint amit bármely Húsvét valaha is jelentett. Látjátok? Szeretném, ha látnátok ezt. Mi tudjuk, hogy ez mit tett Őerte; de én szeretném, ha látnátok, hogy nem fog, hanem ugyanazt már meg is tette értetek. Látjátok? Mit tesz ez? Megeleveníti a halandó testet. Ezt a halandó testet, amelyben élünk, Az megeleveníti, más szavakkal Életre kelti.

¹⁴⁹ Nos, te aki valamikor egy nagy szivarral a szádban járkáltál, meg minden, vagy egy csomó cigarettával; és ti asszonyok akiknek valamikor rövid hajatok volt, ki voltatok festve és úgy viselkedtetek, és rövidnadrágokat hordtatok, és efféle dolgok; hirtelen Valami kiáltott, és ti lenéztetek ide és Az az Ige volt. Látjátok, Az megelevenítette a ti...Te azt mondtad, "Nekem többé nem kell rövidnadrág, nem kell többé pálinka, nincs többé hazugság, nincs többé lopás, nincs többé ez és az." Látjátok? Az a Szellem, amely Őt feltámasztotta a halálból, bennetek lakozik, és a ti halandó testeteket, a föld porát, endelermesség alá fogja vetni. Látjátok? Mi ez? Kinek való engedelmisség? Krisztusnak. Ki az a Krisztus? Az Ige. Nem a teológia, hanem az Ige!

150 Aztán te azt mondd, hogy “Ezek a dolgok, óh én azt gondolom hogy az rendben van, ha az asszonyok nadrágot viselnek.”

151 Amikor az Ige azt mondja, hogy “Nem.” Látjátok Az megelevenít benneteket Ehhez. Látjátok? Ti Ahhoz vonva vagytok. Látjátok, ezek vagytok ti azután. Az lesz...Az Ige részeivé lesztek. Testeteket nem...

152 Hát, mondd “Hát most hadd mondjak neked valamit. Az én pásztorom...” Engem nem érdekel, hogy mit mondott a te pásztorod; ez az amit az Ige mond! Ha te egy csirke akarsz lenni, akkor menjél velük. De ha a pásztor ettől az Igétől eltérően beszél, akkor ő nem a sasoknak a táplálója; a-ha, hanem ő a tyúkok táplálója, látjátok, és nem a sasoké. Látjátok? A Sas a sastáplálékot eszi. Látjátok? Ez megeleveníti!

153 A Biblia azt mondta, hogy ezt helytelen tenni, és a férfi és így tovább és amit mindnyájan tesztetk, az helytelen. Azt mondjátok, “A csodák napjai elmúltak.” Ez a Biblia azt mondta hogy Ő ugyazaz tegnap, ma és mindörökké. Ha ők azt mondják, hogy “Ez gondolati telepátia. És ez valamilyen gondolat olvasás, ez a felismerés. És mindezek a látomások és dolgok értelmetlenségek,” látjátok, ők csirkék. Ők nem tudják, hogy mi az a sas Táplálék.

154 De testvér, amikor hallod azt a kiáltást, akkor Valami benned van! Te egy sas vagy, kezdjük azon. Miért? Te vagy a Mag, amelyet a F-i-ú feltámadása felvirrasztott, és a lengetett Kéve a földön, hogy felismertesse veled, hogy te egy sas vagy és nem egy felekezeti csirke. Látjátok?

155 “Nos, ha az a Szellem, amely feltámasztotta Őt a halálból,” az Ige, az Ige Dinamikája, “bennetek lakozik, akkor Az megeleveníti a ti halandó testeteket is.” Most hogyan van, hogy mi az Ő testének teste, és az Ő csontjának csontja vagyunk? Mert, gyorsan, amíg mi halandó bűnösök voltunk, halandóak, készek a meghalásra, ezek a testek, Az megeleveníti a testet. Mi az hogy *megelevenít*? “Életre kelti.” Az a szellem, amelyik egykor szeretett inni, futkározni, házasságtörést elkövetni és mindezek, az meg lett elevenítve; nos, az a dolog meghalt és te feltámadtál. Az megeleveníti a te halandó testedet.

156 Ezért a ti testetek a Dinamika temploma, mert (miért?) kezdettől fogva része vagytok a Mechanikának. Óh! [Branham Testvér összecsapja egyszer a kezét—Szerk.] Ott van a ti feltámadásotok. Ime a Gyülekezet a feltámadásban Ővele. Ezek a testek épp most meg vannak elevenedve. Látjátok, ti hallottátok; hittétek. Ez megváltoztatott benneteket a felekezetből az Igéhez. Látjátok?

157 A Dinamika, ha Az rászáll a vízre, akkor az egyszerűen fröcsköl; "A csodák napjai elmúltak." Pomp-pomp-pomp, "Óh én hiszem a Bibliát," pomp-pomp-pomp, "de—de nincs..." Pomp-pomp-pomp! Látjátok?

158 De amikor ő eltalálja azt az ezer oktánt, "Brrrrr," már el is megy, látjátok. Óh, a Dinamika találta el Azt! De ha Az a csirkét találja el, akkor semmi haszna. De amikor Az eltalálja a sast, akkor ő kimegy. Ámen! A Dinamika a Mechanikával! Látjátok mire gondolok? Azaz, hogyha ő egy igazi sas, akkor "érteni fogja."

159 Hadd tárjak ki számotokra itt egy kis Iráhelyet. Azt hiszem, hogy megszakadt a telefon vonalunk, de mi még itt vagyunk. A Szent János 5:24-ben Jézus azt mondta, "Aki hallja az Én Beszédemet, és hisz Abban aki Engem elküldött, örök Élete van annak." Most figyeljete, én lemegyek az utcán és egyszerűen ezt szó szerint veszem, hogy mi Ez, a szellemi megértés nélkül... Nem sugallva, hogy Ez bármi mást mondana, hanem egyszerűen azt mondva, amit Ez mond, látjátok, a megfelelő szót itt a görögben, az eredetiben ezt mondja, "Aki érti az Én Beszédemet."

160 Most hogy bebizonyítsam hogy ez helyes. Itt megyek lefele, és jön itt az utcán egy részeg, és valaki másnak a felesége karolja őt, és káromkodik és Isten Nevét hiába veszi a szájára és efféle hasonlók. "Figyelj, hallottad, hogy mit mondott az a prédikátor? Hallottad?" "Igen, hallottam Azt!" Ez nem jelenti azt, hogy neki Örök Élete van. Látjátok? Látjátok?

"Aki érti az Én Beszédemet," ő aki egy sas!

161 "Nos, Branham Testvér, én ettől több Iráshelyet akarok."

162 Rendben van, "Az én juhaim hallják az Én Hangomat. Idegent ők nem követnek."

163 Amint az a *Házasság És Elválás* esetében elhangzott a napokban. Amikor nekem azt a Szent Szellem mondta, akkor én jöttem és elmondtam azt egyszerűen úgy, ahogy Ő mondta nekem.

164 Az egyik lelkész hölgy igen élesen nekem támadt, kissé üvöltve. Azt mondta, "Azt hiszem, hogy elfoglalta Isten helyét."

Azt mondtam, "Nem asszonyom."

165 Azt mondta, "Hát te azt mondtad nekik, hogy az ő bűneik meg vannak bocsájtva." Mondta. "Hogyan?" Mondta, "Arra csak Istennek van hatalma." Látjátok, egy másik farizeus. Látjátok?... ..

166 Én azt mondtam, "Tudod, csak azért hogy tudjál róla, hogy Jézus mondta Péternek és az apostoloknak, miután ő megkapta annak a kejeletését, hogy Ki volt Ő."

Péter azt mondta Neki, "Te vagy Krisztus az Istennek Fia."

¹⁶⁷ Ő azt mondta, "Áldott vagy," látjátok, "Jónának fia; mert nem hús és vér jelentette ki ezt neked, hanem az Én Atyám, Aki a Mennyekben van, jelentette ki Ezt neked. Erre a sziklára építem az Én Gyülekezetemet; a pokol kapui sem vehetnek diadalt Ellene. És én odaadom neked a kulcsokat; amit csak megköszs a földön, Én azt megkötöm a Mennyben; amit te megoldasz a földön. . ."

¹⁶⁸ Ez a testté lett Igéről való Isteni kijelentés. Ha az test volt azokban a napokban a Fiú, a Vőlegény által, akkor ez ma test a Menyasszony által. Látjátok? "Akinek a bűnét elengeditek, azoknak el lesz engedve; akiknek a bűnét megtartjátok, azoknak meg lesz tartva."

¹⁶⁹ Nos, a Katolikus gyülekezet ezt felszedte és odaadta az ő papjainak, de ez testi.

¹⁷⁰ Figyeljétek meg, hogy az a szellemi, kijelentett Ige volt, ami ezt tette!

¹⁷¹ Ez az oka, hogy Ő azt mondta nekik, hogy menjenek és keresztelejének az Atyának, Fiúnak, Szent Szellemnek "Nevében". Ő tudta, hogy ők tudják hogy Ki Ő.

¹⁷² Az egyik napon egy kis prédikátorral beszélgettem, aki azt mondta nekem, "Nos, Branham Testvér, én kijöttem és csatlakoztam, átmentem egy *bizonyos-bizonyos* gyülekezetbe, egy Pünkösdi gyülekezetbe."

¹⁷³ Amikor a Pünkösdiek most kezdték elvenni a kerek ostyát, tudjátok. Azt hiszem, hogy ti erről hallottatok; a kósert, a holdistent, tudjátok. És ők mindnyájan elfogadták azt és veszik. Ez az ember azt mondta. . . Az ő—as ő gyülekezete odament hozzá; ő azt mondta, "Amit én megáldok, az meg van áldva." Nos hát ez nem az, amit a pap mondott, hogy "neki van hatalma azt átváltoztatni a Krisztus testévé"? Látjátok, csupán az egyikből hat, és a másiból egy fél tucat, ugyanaz.

¹⁷⁴ És ő azt mondta, "Akarok tőled kérdezni valamit." Ő megpróbálta kikerülni a Jézus Nevében való keresztség témáját, mert ez volt az az ember, aki azt mondta, hogy az—as antikrisztus volt az amely azt tette. Azt mondta, "Gondolod, hogy az mind szükséges, hogy egy ember a Jézus Krisztus Nevében legyen megkeresztelve?"

Mondtam, "Igen, uram."

¹⁷⁵ Ő azt mondta, "Miután ő meg lett keresztelve az 'Atyának, Fiúnak és Szent Szellemnek nevében'?"

¹⁷⁶ Azt mondtam, "Igen, uram. Ő még egyáltalán nem lett megkeresztelve. Látod? Ő egyáltalán nem lett megkeresztelve; nincs Név. Az egy cím." Mondtam, "Az nincs elismerve." Mondtam, "Miért mondta—miért mondta Péter. . ."

177 Ő azt mondta, “Hát, most hadd mondjak neked valamit.” Azt mondta, “Nos, az Ap.csel. 10:49-ben azt mondja, ‘Mialatt Péter még azokat a szavakat mondta, a Szent Szellem rájuk szállt.’”

178 “De,” mondtam, “Ő azonnal megfordult és azt mondta, ‘Megtilthatná-e valaki a vizet, hogy ezek be ne merítkezzenek?’”

179 Ő azt mondta, “Nos, te nem olyan régen beszéltél odaát az Ap.csel. 19-ről, ahol Pál végigment Efézus felső partjainál és talált néhány tanítványt.” És azt mondta, “Hát,” mondta, “Ők nem az Atyának, Fiúnak és Szent Szellemnek nevében lettek megkeresztelkedve.”

180 Én azt mondtam, “Nem, hanem ők ‘megtérésre’ lettek megkeresztelve és nem a bűnök bocsánatára. ‘Megtérésre’, mert Jézus akkor még nem lett ismertté téve. Az Áldozat még nem lett megölve.”

Ő azt mondta, “Nos, miért kellett nekik újra megkeresztelkedni?”

181 Azt mondtam, “Az az ember akinél ott voltak a kulcsok ezt mondta, ‘Mert legyen ismert számotokra, hogy nem adatott más Név az Ég alatt az emberek között amely által üdvözülnotök kell.’”

182 Az üdvösség egyedül Jézus Krisztus Nevében történik. “Amit csak tesztetek szóban vagy cselekedetben, mindazt a Jézus Krisztus Nevében tegyétek.” Nincs más név, sem gyülekezet, sem hierarchia, sem címek, és semmi más! Mégis Ő a Sáron Rózsája, a Völgy Lilioma, a Hajnalcsillag, Alfa, Omega, a Kezdet és a Vég, Jehova-jire, -raffa, -manasse és mindezek. Ő mindezek a dolgok, de mégis Ő... Nincs semmilyen üdvösség azokban a címekben; *Jehova*, nincs üdvösség; a *Sáron Rózsája*, noha Ő az, de nincs üdvösség; *Atya*, *Fiú*, vagy *Szent Szellem*, nincs üdvösség. Csak a “Jézus Krisztus” Neve! És azután a Biblia mondta, hogy “A megtérést és a bűnök bocsánatát az Ő Nevében kell tanítani Jeruzsálemnél kezdve és a föld legvégső határáig.”

Ő azt mondta, “Gondolod, hogy ez valami különbséget tesz?”

183 Én azt mondtam, “Uram, én akarok tőled valamit kérdezni.” Ő és én, meg a feleségem egy asztalnál ültünk. Ő egyszerűen átmozdult...?... Én azt mondtam, “Mi mindketten arizónaiak vagyunk; itt élünk. És én, és mi ismerjük a mi tanácsházunkat, kerületünket, meg minden, és polgármesterünket, kormányzónkat, és mindent.”

Ő azt mondta, “Igen.”

184 Én azt mondtam, “Nos, ha én azt mondanám neked testvér, hogy ‘Menj át ide és rendezz egy ebédet számunkra, Arizona Állam Kormányzójának nevében,’ akkor te mennél és aláírnád így? Gondolod hogy ők ezt elfogadnák a pultnál?”

185 “Hát,” mondta, “Azt hiszem hogy nem.” Mondta, “Miért mondta ezt Jézus?”

186 Én azt mondtam, “Ez az, látod. Miért? Ha én azt mondanám neked hogy ‘menj és ird alá ezt az ebédet Arizona Állam Kormányzójának nevében,’ mi pedig Arizona polgárai lennénk, és tudva hogy ki a Kormányzó, nos, te tudnád hogy ‘Sam Goddard’ nevében kell aláírni, látod.” Mondtam, “Mert ő az állam Kormányzója. Nem kell hogy téged megkérdezzelek. Te tudod hogy ki a Kormányzó. És amikor Ő azt mondta, ‘Atya, Fiú és Szent Szellem,’ akkor Ő tudta, hogy ők milyen módon fognak keresztelni. Ők tudták, hogy Ki volt Ő. ‘Az Én juhaim hallják az Én Hangomat.’ Látod? Látod?”

Ő azt mondta, “Óh, értem.”

187 De most a következő dolog, hogy fogod-e hinni? Látjátok? “Aki hallja az Én Beszédemet és hisz Abban, Aki Engem elküldött, annak örök Élete van.” És amikor ez az új Örök Élet bennetek lakozik, akkor Az a potenciális.

188 Amikor vettétek most ezt a Szent Szellemet, melyet ők Pünkösdkor vettek; ők voltak a mechanika, most pedig a Dinamikának kellett jönnie. Ők hittek. Tudjátok, a mi jó Baptista barátaink azt mondják nekünk, “Amikor mi hiszünk, akkor nekünk Az megvan.” De nekik Az nem volt meg, pedig hittek.

189 Ap.csel. 19. szerint ők hittek, de Az nem volt meg nekik. “Vettétek a Szent Szellemet mióta hisztek?” Látjátok? Nekik rendben meg volt a Mechanika, mert az apostolok... Illetve akarom mondani Apollós tanította őket és bizonyította a Biblia által a Mechanikát, hogy Jézus a Krisztus, de nekik még nem volt meg a Dinamika. Látjátok? Erről van szó. Rendben van.

190 [Üres hely a szalagon—Szerk.] ...-hanika, nektek potenciálisan meg van a zálog, a váráshoz.

191 Most amikor megkapjátok a Dinamikát, akkor meg lettetek elevenítve a halandóból a halhatatlanságba. Ez az egész testet az Ige alá rendeli. Ez benneteket másképp cselekvővé tesz, másképp kinézővé, másképp élővé. Egyszerűen mássá tesz.

192 Most figyeljetek. [Üres hely a szalagon—Szerk.]... megelevenedtetek. “Ti akik egykor halottak voltatok a bűnökben és vétségekben és sötétségben, benneteket Ő megelevenített.” Mi által? “Az Ő Szelleme által, amely feltámasztotta Jézust,” Húsvét reggelén, “a halálból. És ha Az a ti halandó testetekben lakozik,” most figyeljetek. “Az meg is elevenít, Életre kelt, az Ige alá rendel.”

193 Most hogyan állíthatjátok, hogy bennetek van a Szellem, és közben eldobjátok magatokat az Igétől? Ti valami más által vagytok megelevenedve. Mert Az a ti halandó testeteket az Igéhez fogja megeleveníteni. Biztos hogy azt fogja.

¹⁹⁴ Az nélkül nem működhettek. Csak locsogtok, ha nem hiszitek az Egészet. Ha részben benzinetek van és részben víz, akkor sehová sem fogtok eljutni. Látjátok? Száz százalékgig benzint kell vennetek. Ha nem, akkor visszafog lőni és semmilyen erőtök nem lesz. Látjátok? “De én—én hiszem *ezt*, de nem hiszem *Azt*,” pomp-pomp-pomp-pomp. Sehová sem fogsz jutni.

¹⁹⁵ De óh, amikor ti a teljességet veszitek! Hadd világosodjon ki azon, minden Szó Igazság!

¹⁹⁶ Azután figyeljétek meg most, amint befejezzük, figyeljétek meg ezt. Figyeljétek meg, hogy ez egyszerűen olyan mint egy kis—egy kis mag, amely a földben fekszik.

¹⁹⁷ Nos, potenciálisan ti fel vagytok támadva. Feltámadtatok, amikor magatokba veszitek a Szent Szellemet. Pontosan akkor fel vagytok támadva. Testetek potenciálisan fel van támasztva.

¹⁹⁸ Nézzétek meg egy kis magot. Ültessétek bele a földbe. Annak az Ő kútjából kell innia a vizeket, amely leömlik. És amint issza, felhatol Őfelé, és egyre inkább felveszi annak a magnak a hasonlatosságát, amely a földbe került. Látjátok?

¹⁹⁹ A Gyülekezet ezen a módon jött, a megigazuláson, megszentelődésen, a Szent Szellem keresztségén át, és most a virágjában. Látjátok? Az Isten Szelleme ezen át jött.

²⁰⁰ És a világ szelleme az antikrisztuson át jött ugyanúgy, és most kivirágzik a gyülekezetek nagy egyesülésében, látjátok, az egész dolog.

²⁰¹ És az egyén is ezen a módon jön. Minden ugyanúgy működik, Istennek ugyanolyan skáláján, mert Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Figyeljétek, haladtok növekedve a feltámadás teljességére, a Szellem által vezetve!

²⁰² És a nap, n-a-p húzza a kis növényt, amely Isten forrásából iszik, és egyszerűen tovább... Látjátok, az csupán egy dologból ihat. Ha egyszer olajat öntötök a kis magra, akkor az megöli. Ez így van. Ha poshadt vizet öntötök rá, régi vizet amely nem jó, az meg van romolva, akkor az elsatnyítja a növekedést. Az nem fog gyümölcsöt hozni. Így van ez? De ha igazi jó lágy esővizet öntötök rá, ámen, és nem ember-készítette vegyi anyagot abban, hanem csak engedjétek hogy fentről a mennyekből jöjjön, és figyeljétek a kis növényt. Semmilyen víz nem fog úgy növeszteni, mint az esővíz. Ha klórt és más anyagokat tesztetk bele, ahogy ti megpróbáltok bennünket beadagolni, akkor az első dolog tudjátok, hogy az megöli a növényt.

²⁰³ Ez az ami ma a probléma. Ők próbálnak nekik felekezeti forrásból vizet adni, és az elsatnyítja a növekedést. Látjátok? De engedjétek meg neki hogy...

Gyertek oda, ahol az irgalomnak
harmatcseppei fénylenek;
Teljesen körberagyogj engem éjjel és nappal
Jézus, a világ Világossága.

Akkor ez nektek megvan, akkor.

A Világosságban járunk, a gyönyörű
Világosságban,
Onnan jön, ahol az irgalom harmatcseppei
fénylenek;
Egyszerűen teljesen körberagyogj engem.

204 Vedd el tőlem ezeket az ember készítette forrásokat!
Semmilyen más forrást én nem ismerek; semmit csak Jézus
Vérét! Ez az összes Forrás amit én tudni akarok. Hadd lakozzon
az Ige bennem Uram; öntözd meg Azt a Te Szellemeddel.

205 Figyeljétek meg most, hogy ha az a Szellem, amely
feltámasztotta Jézust a sírból bennetek lakozik, akkor nektek
potenciálisan Életek van; a Szellem által vezetve, hogy
megelevenítse számotokra az Igét, hogy higgyétek Azt. A
kicsiny dolog tovább törekedik felfelé, ahogy nő.

206 Figyeljétek meg, hogy Pünkösdkor az ő testük meg lett
elevenítve egy új Életre. Nézzetek egy csomó kis gyávrára.

207 Túl sokáig tartalak fel benneteket? [A gyülekezet mondja,
"Nem."—Szerk.] Nézzetek, épp most melegedtem be, erről van
szó, hogy jól érzem magam. Óh nekem!

208 Figyeljétek meg, hogy ők gyávák voltak. Figyeljétek meg.
De meg volt nekik a Mechanika. Látjátok? De ők mind ott
ültek bent és azt mondták, "Óh, én félek tőlük. Óh, én félek
kimenni és kijelentést tenni, mert óh, mindazok a nagy
püspökök és dolgok ott kint. Óh, én attól félek. Azok a papok
és dolgok, én félek ilyen állításokat tenni, félek azt mondani,
hogy hittem Óbenne. Óh, én egyszerűen nem tudom azt
megtenni, látjátok.

209 De hirtelen a Dinamika eljött. Igen. És mit tett Az? Nem
csupán betöltötte az ő szellemüket belül, hanem Az
megelevenítette az ő mechanikájukat is. A testük meg lett
elevenítve. Többé nem voltak gyávák. Egyből kimentek az
emberek elé. Igen, uram. "Ti Júdabeli emberek, és ti akik
Jeruzsálemben laktok!" Amikor, mielőtt még a Dinamika
eljött, ők csak mechanika voltak. Látjátok? "Ti emberek, akik
Jeruzsálemben laktok, legyen ez tudva számotokra, és
hallgassatok az én beszédeimre! Ezek nem részegek, ahogy ti
azt feltételeztétek."

210 Én egy vagyok közülük. *Ez Az!* Én megmutatom nektek,
hogy mi ez. Ez a Szentírás. *Ez az!* És én mindig azt mondtam,
hogy "Ha ez nem Az, akkor hadd tartsam meg *ezt* addig, amíg
Az eljön."

211 “Nem, ez Az amelyről Jóel próféta beszélt, ‘s az fog történni az utolsó napokban, mondja Isten, hogy kiöntöm az En Szellememet minden testre.’” Látjátok, a Dinamika bejött a mechanikába. Ők többé nem féltek.

212 Néhányan akik féltek, hogy bizonyos asszonyok kinevetnek benneteket azért, mert hosszú hajatok van, vagy mert nem viseltek többé kifestést; és néhányan közületek férfiak, akik féltek hogy a ti szervezetetek ki fog benneteket dobni, amikor megkeresztelitek a gyülekezeteteket a Szentírás szerinti keresztségre; szükségetek van arra, hogy bezárkózzatok a felső szobába mindaddig, amíg a Dinamika el nem jön. Ez így van.

213 Az megváltoztatta őket. Megelevenítette őket. Mássá tette őket. Ők akkortól kezdve egy megváltozott emberek lettek. Az megelevenítette őket egy régi gyáva életből egy olyan életbe, mint a Júda törzsének Oroszlánja. Ők teljességgel szembenéztek a mártírsággal, keresztekhez lettek szögelve, keresztre lettek feszítve fejjel lefelé, megégették és bedobták őket az oroszlánok vermébe. Többé nem voltak gyávák. A halálnak egyáltalán nem volt felettük diadala. A Dinamika benne volt a mechanikában. Igen, uram. Az megelevenítette az ő halandó testüket.

214 Most figyeljete. Itt van egy másik dolog bizonyítékként. Az úgy megelevenítette őket, egy olyan módon, (tudjátok mit?) hogy ők fel lettek emelve a Mennyei helyekre, és az ő halandó testük úgy meg lett elevenítve, hogy az ő nyelvük megváltozott. Az csupán... Az megelevenítette az ő nyelvüket. Ez az amit a Biblia mondott. És amint az ő halandó testük megelevenedett, az ő nyelvük is megelevenedett. A gondolataik megelevenedtek. A szellemük megelevenedett. Az életük megelevenedett. Ők összességében meg lettek elevenítve! Megpróbáltak beszélni, és már nem tudtak semmilyen más emberi nyelven beszélni. Annyira meg lettek elevenítve az Isten Jelenlétében, hogy új nyelven, egy Mennyei nyelven beszéltek. Phü! Micsoda megelevenítő Erő!

215 “Ha az a Szellem, amely feltámasztotta Jézust a halálból, bennetek lakozik,” óh hallelujah, “akkor Az meg fogja eleveníteni a ti halandó testeteket is.” Olyan dolgokat fog veletek cselekedtetni, melyeket előtte nem tettetek. Ők azután telve voltak megelevenítő Erővel. Látjátok?

216 A testetek többé nincs alárendelve a bűnnek; ti, a vágyaitok.

Ő azt mondja, “Gyere ki ide!”

Te azt mondog, “Fogd be a szád.”

“Óh, nekünk van a legnagyobb...”

“Fogd be a szádat.” Óh nekem, te egy sas vagy!

217 Észrevettétek már hogy egy öreg sas milyen függetlenül jár? Ő nem ugrál úgy mint egy keselyű, látjátok, minden hullára, és minden dögre ami a földön fekszik. Nem, uram. Ő büszkén jár.

“Fogd be a szádat.”

“Óh, *ideát* egy jó ebéd van.”

218 “De nem nekem. Tudod, az én vágyaim megváltoztak. Az étvágyam más lett. ‘Mert az ember nem csupán a világ dögjeivel él, hanem minden Igével, amely az Istennek szájából származik.’” Egy igazán megelevenedett sas Ez által él. Ámen!

219 Óh, és Ő feltámasztotta Krisztust a sírból, Aki bennetek lakozik, és megelevenítette a ti halandó testeteket bele az Ő jelenlétébe. Ti Azt felismeritek. Többé nem vagytok dőgevők. Sasok vagytok. Nem a világ dolgait akarjátok. Isten fia és lánya vagytok. Egy olyan forrásnál ünnepeltek, amelyről a világ semmit nem tud. Ti Azt isszátok. Valaki tudja... A világ arról semmit sem tud. Ti elrejtett Mannát esztek, amelyről a világ még csak nem is tudott semmit, mert ti sasok vagytok. Meg vagytok elevenítve úgy, hogy odajuthattok Hozzá. *Itt* lent nem tudtok Hozzá jutni, fel kell *oda* jutnotok. Meg kell hogy elevenedjete, oda felemeltettek, hogy Az megelevenítsen.

220 Mit csináltak ők? Egy másik nyelven beszéltek. A Biblia mondta, hogy azt tették. “Ők az ég alatt lévő minden nyelven beszéltek.”

221 El tudnátok ezt képzelni, hogy azok a halandó testek amelyek ott voltak, azt mondják “Hát, én nem tudom hogy én ezt hihetem-e vagy nem?”

222 Hirtelen ők úgy meg lettek elevenedve, hogy a Júda törzse Oroszlánjának bátorsága szállt beléjük, a meglengetett Kéve felett. Óh, a Sas jött, hogy hívja az Ő Sajátjait! “És ők nem szerették a saját életüket a halálig.” Ámen.

És többen lesznek, akik oda fogják adni az ő életük vérét

Ezért a Szent Szellem Evangéliumért és Ennek karmazsin áradatáért.

223 És a Fiúnak újra meg kell—meg kell jelennie, az utolsó napokon a Menyasszonyban; a megelevenítő Erőnek el kell jönnie, hogy kielevenítse őket ezekből a halott felekezetekből és hitvallásokból, az élő Isten élő Igéjéhez! Óh!

224 Nem, Az őket új életre elevenítette meg. Az ugyanazt teszi most a számunkra. Figyeljétek meg azután, hogy ők úgy meg lettek elevenítve abba a megelevenítő Erőbe! Most én...

Figyeljétek most nagyon. Megpróbálom nektek megmutatni.

225 A megelevenítő Erő nemcsak az ő lelkükben volt, hanem Az teljesen rajtuk volt. Az... Nem csupán a Dinamika jött be hogy megelevenítsen, hanem Az megelevenítette a mechanikát is.

Látjátok hogy mire gondolok? Ők annyira meg voltak elevenedve, hogy a nyelvük elkezdett egy más nyelven beszélni. Annyira meg voltak elevenedve a feltámadott Krisztus Ereje által, míg kezeiket rátették. . . . Annyira meg voltak elevenedve a megelevenítő Erővel, hogy amikor rátették kezeiket a betegre, akkor azok meggyógyultak. “Az megelevenítette a ti halandó testeteket.” Meggyógyultak az ő kezeiknek rátevése által.

226 És a Szellem megelevenítette az ő Istennel való közösségüket, amíg ők annyira bele lettek elevenítve az Isten Jelenlétébe, hogy amikor egy személy meghalt, és lelke eltávozott, akkor Az visszahívta őt újra az életbe. Ámen. Dicsőség! Most vallásosan érzem magam.

227 Ez így van, megelevenítette! Az Ő feltámadása nem csupán Önmaga számára volt, hanem annak aki csak akarja, ennek az eleve elrendelt Magnak, amely itt fekszik. Megelevenít, megeleveníti a halandó testet!

228 Ők rátették kezeiket a betegekre; és azok helyrejöttek. Ők imádkoztak; a Szellemben látomást láttak, visszahívták a halottat az életre. Ez így van. “Megelevenítette az ő halandó testüket.”

229 Ha Az belétek jön; ha úgy lenne. . . . Nos, te mondhatod, hogy az úgy van; de ha az úgy van, akkor ezek a jelek követik azt, látjátok. “Az megeleveníti a ti halandó testeteket.” Az megelevenít benneteket.”

230 Most figyeljétek meg, megelevenít az Isten Jelenlétébe. Miért? Az az Isten Szelleme volt, amely feltámasztotta Jézust a sírból. És az Isten Szelleme, “Én nekik Örökkévaló Életet adok,” a görög szóból ered, és ha kikeresitek, akkor Zoe, ami Azt átmozgatja rajtatok és azután megeleveníti még az elméjüket is.

231 Most figyeljétek. Hogyan mondhatod, hogy a Szellem benned lakozik? [Branham Testvér ötször kopog a szószéken—Szerk.] Noha mindent megtettél amiről azt gondoltad, hogy helyes, de íme itt van a bizonyíték, hogy Az meg van neked, vagy nincs. Ha az a Szellem amely Krisztusban volt bennetek van, akkor Az megelevenít benneteket az Igéhez is, mert Ő az Ige. És ha Az ellenkező irányba elevenít benneteket az Igétől, akkor az nem a Krisztus Szelleme! . . . engem nem érdekel hogy mit csináltál mindaddig amíg Az téged az Igében nem mozgat. “Az Én juhaim hallják az Én Hangomat, és ők minden Ige által fognak élni,” minden Ige által! A napokban erről beszéltem.

232 Az én saját anyám, aki már eltávozott, és ő egy nagyon furcsa asszony volt. És ő amint ti tudjátok, körülbelül fél Indián volt, és furcsa volt. De ott bent ő egy olyan személy volt, aki nem álmodott. De én nem hiszem. . . . Neki egész életében csak négy vagy öt álma volt. De valahányszor egy álmodt, akkor az igaz volt. Ha ő álmodott, akkor az igaz volt.

²³³ Emlékszem egy időre, amikor én először elkezdtem prédikálni sok évvel ezelőtt. Mi közvetlenül itt fent laktunk az úton, éppen itt feljebb. Épp itt ebben a gyülekezetben prédikáltam. És ő azt álmodta, hogy én itt álltam három lépcsőfok mellett. És ott álltam és mindenkinek prédikáltam, hogy nekik fel kell menniük ezen a három lépcsőn, mielőtt eléri a főutat. És a főúton van egy kis gyöngyszerű fehér vonal, amely egyenesen bevezet a—a—a Menny ajtóiba, a gyöngykapuhoz. És az a gyöngy kinyúlott ezeknek a lépcsőknek a tetejéig. Hát ha ez nem pontosan az én mai Üzenetem; megigazulás, megszentelődés, a Szent Szellem keresztsége! És én azt mondtam, hogy egy személynek ezen a három lépcsőn kell jönnie ahhoz, hogy képes legyen rámenni a főútra. És azt mondtam, hogy...

²³⁴ És arra jött egy hölgy. Nos, ti tudjátok, hogy milyen fajta cipőt viseltek az emberek harmincöt évvel ezelőtt. Arra jött egy hölgy, aki egy olyan nagy cipőt viselt, amilyent ma viselnek, magassarkú cipőt. És ő odajött. És én azt mondtam, "Várj egy percre testvérnő. Te nem léphetsz rá a főútra azzal." És én azt mondtam, "Te—te, te nem teheted ezt."

²³⁵ És ő azt mondta, "Ah!" Mondta ő, és körbenézett a többi asszonyra, ezt mondván, "Ne higgyetek neki. Őrült. Látjátok? Ne higgyetek neki. Én megmutatom nektek, hogy én megigazulhatok, megszentelődhetek, és betöltekezhetek a Szent Szellemmel, és mégis ugyanígy járhatok." És ő... Én egyszerűen békén hagytam. Többet nem tudtam tenni, nem tudtam őt megállítani. És ő felugrott a főútra. És azután visszatekintett a testvérnőre ezt mondván, "Látod, én megmondtam neked!" Elkezdett szaladni felfele, és azután...

²³⁶ Tudjátok, amint a Biblia mondta az Ésaías 5. részében, hogy nekik "kinyújtott nyakaik" lesznek. Muszáj nekik; ők hanyattestek, látjátok. "Affektálnak, mint..." Nekik muszáj, vonaglaniuk kell, "Affektálnak amint mennek, és csilingelnek a sarkaikkal; látjátok a Sion lányai az utolsó napokban."

²³⁷ És ő megindult fel a főúton, olyan gyorsan, amennyire csak futni tudott. És egy idő után az út egyre keskenyebb és keskenyebb lett. Elkezdett imbolyogni, és *így* affektálni, és azután leesett.

²³⁸ És anyám azt mondta, "A legborzasztóbb sikítás volt, amit életemben hallottam, amikor ez az asszony belezuhant azokba lángokba és füstbe, amint zuhant lefelé ilyen módon." Azt mondta, hogy én "megfordultam és azt mondtam, 'Látjátok.'"

²³⁹ Ő egy Szó kivételével egyszerűen mindennek engedelmeskedett, látjátok, egy Szó kivételével mindennek. Az biztos, hogy Pünkösdi asszonyok meg lehetnek mentve, megszentelve, és a Szent Szellemmel betöltve, és azután kudarcot valnak. Minden bizonnyal. "Az ember nem csak

kenyérrel él, hanem minden kiáradó Igével.” Látjátok? Látjátok? És ő elmulasztotta Azt. És amint én mondtam, látjátok ő bement volna rendben, de látjátok, ő elmulasztott odafigyelni; arra ami elmondta neki, hogy mi következik. És Ő az Evangéliumot a tanítványok, apostolok és az apostolok Tanítása és a próféták által írta, és így tovább, és ők nem figyeltek oda.

²⁴⁰ Most figyeljétek meg ezt a megelevenítő Erőt, Zoe, amely az Igét hozza, azt az értelmet, amely Krisztusban volt, hozta belétek. Én megpróbálom ezt nektek megmutatni, hogy amikor ti feltámadtatok. Amikor Isten feltámasztotta Jézust a halálból, akkor Ő benneteket is feltámasztott. És meg is elevenített benneteket az Életre Ővele, és most ti meg vagytok elevenedve az Életre, noha ti akkor még csupán egy tulajdonság voltatok az Ő gondolataiban, de Isten az egészt látta Őbenne a végnél, látjátok. Amikor Isten letekintett a testre. . .

²⁴¹ A Szellem elhagyta Őt a Gecsemáné Kertjében. Neki meg kellett halnia emberként. Emlékezzetek barátaim, hogy Neki azt nem volt muszáj megtennie. Az Isten volt. Isten felkenete azt a testet, amely emberi test volt. És ha Ő nem. . . Ha Ő úgy ment volna oda fel mint Isten, akkor Ő soha nem szenvedte volna el azt a fajta halált; Istent nem lehet megölni. De Neki azt nem volt muszáj megtenni.

²⁴² De emlékezzetek, hogy Ő oda veletek ment Őbenne. Látjátok, Isten soha nem választotta el a Menyasszonyt a Vőlegénytől még. Tehát amikor Isten letekintett Krisztusnak a testére, akkor Ő látta a férfit is és a nőt is. Az egész abban az egy testben lett megváltva. Látjátok? Ők egyek, ugyanaz, ugyanaz az Ige. Ugyanaz az Ige, amely a Vőlegényről beszélt, az beszél a Menyasszonyról is.

²⁴³ Nos, hogyan jöhet a Menyasszony, és közben nem tudja szem melláthatóvá tenni mindazt ami Órála volt megígérve; és hogyan jöhetne a Vőlegény és közben nem lenne Ő a Menyasszony? De amikor Ő mindent megtett, még úgy is bizonyítva, hogy feltámasztotta Önmagát a halálból azután, akkor a Menyasszonynak nem kellene—nem kellene ugyanazt a dolgot megtennie, nem pontosan annak kellene lennie, amit az Ige mondott, hogy Ő ezekben az utolsó napokban lesz? Nem a Malakiás 4-en keresztül kell neki visszatérnie? Nem úgy kell Őneki szem melláthatóvá lennie, mint ahogy az Sodoma napjaiban volt? A világnak nem pontosan olyannak kell lennie amilyen az volt? Ezek a dolgok nem az Isten Igéjének tökéletes azonosításai, amelyek számunkra tudatva lettek?

²⁴⁴ Nos, barátaim, én tudom, hogy hosszú ideig feltartalak benneteket, még tizenöt perc van az ebédig, de talán addig a

végére érek. De figyeljétek meg, nézzetek ide, hogy milyen tökéletes dolog ez. Nem tudom hogy mikor látlak benneteket újra. Látjátok?

²⁴⁵ Nézzétek, figyeljétek meg ezt. De Isten előre látta a Menyasszonyt a Vőlegényben. Hallelujah! Látjátok, azért, hogy megmentse az Ő Feleségét, úgy mint Ádámnak Neki is, az Asszonnyal kellett mennie. Ádám tudta, hogy mit csinál; Éva nem tudta hogy mit csinál, de Ádám kiment az ő feleségével. Látjátok? És Jézus elfoglalta az Ő Feleségének a helyét és bűnné lett Érte. Emlékezzetek arra, hogy Ő olyanná lett mint ti, és Ő kiállta a ti büntetéseket azért, hogy ti odaállhassatok az Ő helyébe. Ő a ti helyeteken állt azért, hogy ti odaállhassatok az Ő helyébe. Micsoda szeretet! Micsoda közösség! Hogyan tudnánk ezt megtagadni? Hogyan tudnánk bármi mást tenni ahelyett, hogy szeressük Őt barátaink? Órákat tölthetnék ezzel, de mozduljunk egy kicsit tovább.

²⁴⁶ Mint a pünkösdi megtapasztalás manapság, és a Szent Szellem eljövetele ezekben az utolsó napokban, ahogy az meg lett ígérve, mint a kivonat a telekkönyvhöz. Látjátok?

²⁴⁷ Nos ti kaphattok egy telekkönyvet. Biztosan. Látjátok? Kaphattok egy helyre vonatkozó telekkönyvet, de az még nem jelenti azt, hogy az a tietek. Nem, uram. Valaki egészen régen jöhetett és igényt tarthatott arra. De amikor te kapsz egy kivonatot amely megmutatja hogy minden ami valaha az ellen volt, le van vonva egyenesen az alapoktól. Így van ez?

²⁴⁸ És amikor egy ember azt mondta, hogy ő hiszi az Igét, és aztán amikor a Szent Szellem eljön akkor Az a kivonat a telekkönyvhöz. És az ad neked engedélyt, amikor megvan neked a kivonat, hogy annak minden egyes része hozzád tartozik, és azon minden hozzád tartozik. Ámen! [Branham Testvér háromszor kopog a szószéken.—Szerk.] És az megadja nekünk a kivonatot, amikor a Szent Szellem rászáll erre a telekkönyvre, amelyet Isten látott egészen a világ fundamentumának megalapítása előttől, és beletette a nevet az Élet Könyvébe; de emberben és asszonyon keresztül született, és bűnnek alárendelve, és bűnősként. De amikor én Abban hittem, akkor megkaptam a telekkönyvet; de amikor a Szent Szellem eljött, akkor az volt a kivonat még akkor is, ha minden ellenem volt, akár az én anyám tette azt, vagy az apám, vagy az én nagymamám tette azt. . .

²⁴⁹ Mint az a kis epilepsziás gyermek, akiért én imádkoztam egy pár perccel ezelőtt, és a betegség a nagyszülőkön keresztül jött. Az epilepszia átöröklődött a gyermekre, ahogy mondtam.

²⁵⁰ De amikor a kivonat eljött, akkor azt levonta, és elengedett mindent. Akkor én egy kivonat tulajdonosa vagyok. Ámen! És olyan biztosan, ahogy az a Szellem amely

feltámasztotta Krisztust a halálból, nekem úgy van egy Kivonatam arról, hogy én ennek a Testnek része vagyok, a Szent Szellem kivonatával okozva, hogy az Igének teste pontosan úgy éljen, ahogy Az Őbenne tette, ahogy Ő megígérte az utolsó napokra. [Branham Testvér négyszer kopog a szószéken.—Szerk.] A kivonat! Az én összes bűneim le vannak vonva, a ti összes bűneitek is le vannak vonva Jézus Krisztus Vére által, és a Szent Szellem eljött mint kivonat a telekkönyvhöz, amelyet Isten adott nekem kegyelemből, és előre ismeret által. Óh nekem!

²⁵¹ Mitől féltek? Nem csoda hogy Ő azt mondta, “Ne féljete; Én vagyok Az, aki halott voltam és újra élek; és Én örökké élek; és Nálam vannak a halálnak és a pokolnak kulcsai.” Ne aggodalmaskodjatok semmi felől. Még a halál sem fog ártani nektek. Figyeljétek meg. Csodálatos!

Menjünk most gyorsan tovább.

²⁵² A a telekkönyv kivonat! Az adósság le van rendezve. Minden ami ellne szólt, ki lett törölve. Ha-ha-ha! Dicsőség! Lehet hogy bolondul viselkedek, de jól érzem magam. Figyeljétek meg. Látjátok? Óh, egy birtoklevél, felismeritek hogy ez mit jelent? Felismered, hogy ez mit jelent testvér? Semmi nincs, ami ezt elveheti tőletek. Ámen. Én egy birtokos vagyok. Ámen. Micsoda egy...

²⁵³ Milyen birtok? Én ezt most beváltottam az én javamra az Ő halálából, temetéséből, és feltámadásából. Ő énné vált, azért hogy én Ővé váljak. Nos, Ő egy bűnössé lett azért, hogy én egy fiúvá legyek, ámen, és megkapjam Az okirat kívohatát. “Mert ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek,” látjátok, az okirat kivonat!

Most gyorsan, mielőtt... Még van körülbelül tíz percünk.

²⁵⁴ Figyeljük meg most gyorsan a Szellem megelevenítését. Fogok nektek mutatni néhány jelet azért, hogy megértsétek. Nézzetek, most figyeljétek meg, hogy mi ez a “megelevenítő erő”, ami az én témám volt. Miután a Fiú feltámadt, nézzétek meg, hogy Az mit tett velük Pündkösdkor, hogy Az mit tett nekik, az a megelevenítő Erő mit csinált velük. Az megelevenítette őket.

²⁵⁵ Most figyeljétek meg, hogy Az mit tett Istvánal. István telve volt megelevenítő Erővel. Nem így volt? Látjátok, ő telve volt megelevenítő Erővel. Az nem ijesztette meg őt. Ő azt mondta, “Ti kemény nyakú és szívetekben és füleitekben körülmetéletlenek, akik mindig ellene szegültetek a Szent Szellemnek; ahogy a ti atyáitok tettek, ti is úgy tesztek. Melyik prófétát nem követték meg a ti atyáitok, akik megmutatták az eljövendő Igazat?” Óh nekem! Ez valamit tett ővele. Az biztos, ő telve volt megelevenítő Erővel.

És ők azt mondták, “Meg fogunk szabadulni ettől a fickótól!”

²⁵⁶ És amikor ő meghalt, megkövezték őt; és az ő szegény kis feje, a kövek hozzáütődtek. Ő felnézett és azt mondta, “Látom az Egeket megnyílni.” A megelevenítő Erő dolgozott. “Látom az Egeket megnyílni, és Jézust állni az Istennek jobbján.” Ez az, amit a megelevenítő Erő István számára tett.

²⁵⁷ Figyeljétek meg egy másik személyt, akinek megvolt az a megelevenítő Erő, az ő neve Fülöp volt. Ő annyira telve volt megelevenítő Erővel. Volt neki egy nagy összejövelele lent Samáriában. Ördögök lettek kiűzve. Emberek lettek megkeresztelve a Jézus Krisztus Nevében. Nekik egy igazi összejövetelük volt. És a Szellem szólt hozzá, óh, a—a Dinamika leszállt és azt mondta, “Hagyd el ezt az ébredést.” De mit fognak mondani a lelkészek? Semmit nem számít, hogy ők mit mondanak. Látjátok? Ő telve volt megelevenítő Erővel. Neki meg volt a benzin és a—a Dinamika rászállt. Azt mondta, “Menj ki a pusztába.”

²⁵⁸ És ő talált ott egy eunukot, és megkeresztelte őt a Jézus Krisztus Nevében; egy embert, aki elvitte az Üzenetet le Etiópiába. Így van ez? Es ő Istennek engedelmeskedett.

²⁵⁹ Az Istennek való engedelmisségben, ha te még soha nem lettél megkeresztelve a Jézus Krisztus Nevében, akkor tedd meg, és figyeld meg a megelevenítő Erőt, ahogy az felvesz téged. Látjátok?

²⁶⁰ Amikor István ezt a nagy dolgot megtette... illetve nem István. Hanem Fülöp tette azt a nagy dolgot, hogy elhagyta azt a nagy ébredést, és engedelmeskedett az Isten parancsolatainak, amikor ő betöltötte úgy, hogy... Hogy megkeresztelte azt az eunukot az Istennek való engedelmisségben, akkor ő annyira telve volt a megelevenítő Erővel, hogy Az őt elragadta. [Branham Testvér kétszer összecsapja a kezét.—Szerk.] “Ez meg fogja eleveníteni a ti halandó testeteket, ha ez a Szellem, amely feltámasztotta Jézust a halálból.” Az úgy megelevenítette Fülöpöt, hogy őt nem látták talán százötven mérföldön át, odaát valahol máshol egy másik országban. Az megelevenítette az ő halandó testét. Hogyan tette ő azt? Ő annyira telve volt a megelevenítő Erővel.

²⁶¹ Óh, az élő Isten Gyülekezete, mi nem állhatunk itt körben kis cukorkákkal, amelyeket itt manapság szopogatunk. Nekünk telve kell lennünk beimádkozva a megelevenítő Erővel a Szent Szellem megelevenítéséig! Nekünk egy napon el kell ragadtatnunk odaát, az Elragadtatásban. Igen, uram. Ámen! Óh nekem!

²⁶² Bocsássatok meg a kifejezésért. Egy anyára gondoltam, aki azokat a kis zsákokat csinálja, melyet mi is szoktunk a babáknak csinálni. Néhányan közületek az öreg mamák

emlékeznek erre. A kisbaba kezdett nyöszörögni; vettél egy kis kávéőrleményt és cukrot, becsomagoltad egy zsákocskába, és odaadtad neki, hogy szopogassa azért, hogy megnyugtasd. Nincs semmi erő abban. Az megöli őt. Látjátok? Az abban lévő koffein, és dolgok egy kicsit megédesítve azért, hogy lenyelessék vele, és belejuttassák a koffeint.

²⁶³ Mi az efféle anyagokba már bele vagyunk fáradva. Gyertek vissza! Ti sasok vagytok; vissza az Isten Igéjéhez! Legyetek szívósak; semmi nem árthat a ti érzéseiteknek, és ezért ti szabadok vagytok az emberek összes botrányaitól. Bárki bármit is mond ellenetek, az csak még több szeretetet hoz. Ámen. És a megelevenítő Erő elragadta a Mennyekbe a sást amely felrepült a csirkék fölé, egészen fel át Krisztus Jézusban lévő Mennyei Helyekre! Óh!

Az Fülöpön volt. Az megelevenítette őt, elragadta őt.

²⁶⁴ Vegyünk egy másik embert. Volt egy Énók nevezetű ember. Nos, ő Isten minden Igéjével járt körülbelül ötszáz évig. Neki egy olyan biznysága volt, hogy "Egyetlen egyszer sem mulasztotta el az Ő Igéjét." Ő annyira telve volt a megelevenítő Erővel, hogy amikor a Dinamika megragadta őt a Mechanikán, akkor neki még csak meg sem kellett halnia; ő egyszerűen felment Haza. Egyszerűen elkezdett járni. Ő annyira... Mint Fülöp, ő annyira telve volt a megelevenítő Erővel, hogy ahelyett hogy Gázába ment volna át, ő egy másik helyre ment, ahol őt fent a felső parton találták meg. Amaz út helyett ő egyszerűen ment, és óh, azt mondta, "Én egyébként is öreg ember vagyok. Nekem egyszerűen olyan sok megelevenítő Erőm van, hogy egyszerűen elsétálok a földről."

²⁶⁵ Ez ugyanaz a megelevenítő Erő, amely nekünk épp most van. Látjátok, ez megeleveníti a ti halandó testeteket. Így van ez? Ez a megelevenítő Erő.

²⁶⁶ Énók azzal a tökéletes bizonyossággal, hogy "Mindent amit Isten mondott nekem hogy tegyem, én megtettem. Mindent amit én láttam, hogy Ő számomra mondott hogy tegyem, azt én megtettem." És ő annyira telve lett a—a Dinamikával, illetve—illetve a Mechanikával, hogy amikor a megelevenítő Erő megragadta őt, a Mechanikát, akkor Az egyszerűen felemelte őt. Ő továbbment ki a földről, a Mennybe.

²⁶⁷ Nos, most figyeljétek meg. Illésben, miután... Figyeljétek meg Illést, azt a nagy prófétát, az ő napjai emberét. Bocsássatok meg nekem. Testvérek, testvérnők, azokban a napokban ő tönkretette a kifestett arcú asszonyokat, a Jézabeleket és Akhábokat, és addig állt, amíg... És úgy tűnt, hogy senki nem tartott vele. És ő dorgált, és emésztett, és ott állt és Isten gondoskodott róla és segített neki mindenhol. Tudjátok, az idős pajtás egy napon elfáradt. Azt mondta, "Kezdek vénülni, ezért már egyszerűen nem tudok

továbbmenni.” Én azt hiszem, hogy ő kilencven éves koráig folytatta; egészen öreg volt és körbejárt ott, és annyira telve volt megelevenítő Erővel. Tudjátok mit? Ő átnézett a Jordánon.

Óh Istenem! Majdhogynem látom a másik oldalt. Ti is?

²⁶⁸ Annyira telve volt a megelevenítő Erővel, amíg látott odaát egy szekeret kikötve, Tűzlovakat és Tűszekereket odaerősítve fákhoz odaát. Ő egyszerűen átsétált a folyón és hazament anélkül, hogy meghalt volna. A megelevenítő Erő elküldött, arra készítetett egy szekeret, hogy lejöjjön a Mennyből és felvigye őt. Ők még a palástját is levették róla és visszadobták azt Elizeusnak. Ez így van.

²⁶⁹ Nos azután az a társ felemelte azt a köntöst, ez újra a Gyülekezet jelképe, látjátok, felvette azt a köntöst. Nos, ő kétszeresen megcselekedte a csodákat, ami Krisztusnak és a Gyülekezetnek a jelképe. Látjátok? Illés négyet cselekedett; ő pedig nyolcat. Látjátok most, hogy neki—neki kétszeres ereje volt, mert kérte azt. “Nagyobb dolgokat is meg fogtok cselekedni, mint amit Én teszek.” Látjátok? De ő annyira telve volt a megelevenítő Erővel, meg mindennel, hogy ő mindazokat megcselekedte kétszeresen, amit Illés tett, többet mint ő tett. És figyeljétek meg, hogy ő egészen körülbelül nyolcvan vagy kilencven éves koráig élt, megöregedett és azután—azután meghalt. Meghalt, és ők—ők kivitték őt és eltemették.

²⁷⁰ Ti tudjátok, hát, hogy a megelevenítő Erő nem hagyta el őt. Sok, sok évvel azután, amikor a hús már mind lerohadt a csontjairól, és ő ott feküdt a sírban. És egy napon vittek egy halott embert, és látták az ellenséget és akkor egyszerűen rádobták azt az embert Elizeus csontjaira. Olyan sok megelevenítő Erő volt azokon a csontokon, hogy az az ember újra felugrott az életre. Óh!

²⁷¹ “Az meg fogja eleveníteni a ti halandó testeteket.” Noha halott volt és el volt rohadva a sírban, és mégis az a megelevenítő Erő ott nyugodott a földje felett. Hallelujah! Ah! “Ő aki feltámasztotta Krisztust a halálból, a ti halandó testeteket is megeleveníti.” Az Illés akkor ott, Elizeus és Illés...

²⁷² Emlékezzetek arra, hogy az a halott ember, az a próféta telve a megelevenítő Erővel, és ott feküdt a sírban és elrohadt; ott annyi megelevenítő Erő volt, míg végül rádobtak egy halott embert, és az életre kelt. Ő még rá tudta tenni a kezéit a betegre. Nem? Ámen! Ime itt van.

²⁷³ És emlékezzetek arra, hogy mi az Ő, Jézus Krisztus testéből való test vagyunk. “Mi az Ő testéből való test vagyunk, és az Ő csontjaiból való csontok.” Óh, abból nincs is kiút. Mi fel fogunk támadni, és ez minden. Ti fel fogtok támadni, és ez minden.

274 A húsvét többet jelent, mint csupán egy tradíció. Az már most is, mivel a mi testünk Vele együtt meg van elevenedve és mi a Mennyei helyeken ülünk.

275 És ez a test elrohadhat a tengerben; elrohadhat a földben; esetleg nem lesz egy kanálnyi hamu sem; de elő fog jönni. Mert az a Szellem, amely feltámasztotta az én Uramat a halálból, az megelevenítette ezt a halandó testet. Ez megelevenítette a ti halandó testeteket. És mi az Ő feltámasztásának a kedvezményezettjei vagyunk, az Ő Örök Életre szóló kötvénye, amelyről én olyan sokat beszélek, tudjátok. Nem csoda, hogy Ő azt mondta, "Ne féljete." Ő tudta.

276 Mert ahogy Pál mondta, "Halál, hol van a te fullánkod? Sír, hol van a te győzelmed? Én telve vagyok megelevenítő Erővel. Hála legyen Istennek, Aki megadja nekünk a győzelmet a mi Urunk, Jézus Krisztuson keresztül." Igen, uram! A megelevenítő Erő. Óh nekem!

277 Ő él örökké, "ugyanaz tegnap, ma és mindörökké." Zsidók 13:8. Figyeljétek meg, hogy a Messiás, a Felkent; ugyanúgy az Ő Menyasszonya a Messiasi, látjátok, a Felkentek.

278 Figyeljétek meg, hogy a Halál nem állítja meg Istennek a megelevenítő Erejét. A Halál Azt nem tudja megállítani. Amikor neked Az megvan, akkor Az Örökkévaló. Azt semmi nem fogja megállítani. Te Azt nem tudod megzabolázni; nem tudod—nem tudod Azzal te nem tudsz semmit csinálni. Te végig éled a te életedet, és az mégsem fogja Azt megállítani; amilyen jó Az volt, úgy marad.

279 Figyeljétek meg, hogy Mózes telve volt a megelevenítő Erővel. Igaz? Ő egy próféta volt, akihez az Ige jött. Ő az Igének része volt. Ő azoknak a napoknak az Igéje volt. Így van ez? És miután ő meghalt, nyolcszáz évvel később, az Átváltozás Hegyén ő ott állt Illéssel. Így van ez? A megelevenítő Erő, a halál soha nem veszi Azt el. Nem, nem. "Én azt újra feltámasztom." Az Angyalok eljöttek, eltemették őt a völgyben. Ő elrohadt és elmúlt, a csontjai eltűntek, meg minden más, de a megelevenítő Erő még ott volt. Az megelevenítette őt és előhozta. És ő ott volt, ott állt. Figyeljétek meg.

280 Te azt mondod, "Így van ez Branham Testvér, nyolcszáz év után?" Óh nekem!

281 Ha olvasnátok a Mátéban, nekem van itt egy Íráshelyem, a Máté 27:51. Irhatjátok, lejegyezhetitek. Amikor mindazok ott akkor, akik hitték hogy Ő el fog jönni... A Biblia azt mondta itt, miután Ő eljött, hogy ők ott aludtak a földben. A megelevenítő Erő rajtuk volt, és ők Neki egy része voltak, azok a szentek. Ők Neki egy része voltak, mert ők hittek Őbenne.

282 Potenciálisan nekik meg volt az az Élet egy bárány áldozatán keresztül, egy engesztelő, ami egy báránynak a

szellemét soha sem hozhatta vissza az emberre. Hát mi a helyzet akkor most, az Embernek, Istennek Magának a Szellemével, amely Őrajta volt, látjátok, akkor nekünk mennyivel több megelevenítő Erő van! De a bűnökért való engesztelő áldozatként egy bárány lett felkínálva jelképben. De ami nekünk van az nem jelkép; ez maga a kép. Mitől ijedtünk meg? És azoknak az embereknek csak a jelkép volt, amely az Ő feltámadására mutatott, és ők azzal lementek a sírba.

283 Amiként akkor régen Jób az ő nagy megpróbáltatása alatt, Istenem, minden el lett véve tőle! Az ördög azt mondta, “Hadd kapjam meg őt. Én elvégzem, hogy ő megátkoz Téged a Te szemedbe!” És azután szabadra kelt.

284 Isten azt mondta, “Az életét ne vedd el.” És ő az életén kívül mindent elvett tőle.

285 És még az ő felesége is ellene fordult. Azt mondta, hogy az ő lehetete is idegen lett számára. Más szavakkal ő—ő semmilyen közösséget nem akart vele vállalni. Úgy tűnt, hogy már nem szereti őt, hanem egyszerűen elvetette. “Jób, te olyan nyomorúságos vagy! Miért nem átkozod meg egyszerűen Istent és miért nem halsz meg?”

Ő azt mondta, “Úgy beszélsz mint egy bolond asszony.” Óh nekem!

286 Látjátok, ő ragaszkodott ahhoz, ami neki volt. Nos, ő egy próféta volt. Azt mondta, “Én nem egy bűnös vagyok. Én felajánlottam az ellátott áldozatot.” Ámen. Ő tudta, hogy hol áll. Ő az Igén volt. Nem számít, hogy mit mondtak a többiek, de ő pontosan az Igén volt. Aztán abban a nagy borzasztó órában... Azt mondta, “Úgy beszélsz mint egy bolond asszony.” Azt mondta, “Az Úr adta, az Úr vette el; hát, áldott legyen az Úr Neve!” Mondta, “Én semmi nélkül jöttem erre a világra. Meztelenül jöttem ide, és ugyanúgy megyek ki. Áldott legyen az Úr Neve!” Ott ülve, fekélyes kiütésekkel, a gyermekei meghaltak, szegénységbe zuhant, és az összes barátai ellene fordultak, az ő gyülekezeti tagjai, és minden más, ő pedig vakarta magát egy... És milyen egy szerencsétlen nyomorult! Közületek még senki nem ment át azon. És mégis ő ragaszkodott az Igéhez.

287 Ő egy sas volt. Óh nekem! Nem tarthatod mindig a fátyolt az ő szemei előtt. Nem, nem. Azután hirtelen, mialatt az Igén állt, mi történt? Az egek szétváltak, a mennydörgések kezdtek zengeni, a villámlások kezdtek villanni, és Jób felnézett és meglátta a látomást, és ezt mondta, “Én tudom, hogy az én Megváltóm él. Az utolsó napokban Ő a földön fog állni. És noha a férgek már elpusztították ezt a testet, a csontokat és mindent, az a megelevenítő Erő ott lesz. Magam fogom meglátni Istent, Akit én a magam számára fogok meglátni. Az

én szemeim fogják szemlélni és nem a másé.” Így van ez? “Noha inaim már fel lesznek emésztve bennem, noha a férgek amelyek most a testemben vannak el fogják azt pusztítani.”

²⁸⁸ Tudjátok, a férgek nem jönnek hozzátok. A féreg már bennetek van, a ti saját férgeitek. Észrevettétek már ezt? Ha betesznek benneteket egy koporsóba, és azt légmentesen lezárják; a férgek mégis felemésztenek benneteket ugyanúgy, mert azok bennetek vannak. Ti csupán egy csomó bogarak vagytok kezdjük azon, belülről.

²⁸⁹ “Noha a férgek, az én férgeim elpusztítanak engem, a testemet, de mégis az én testemben fogom meglátni Istent.”

²⁹⁰ És azon a feltámadási reggelen! Dicsőség! Hallelujah! Máté, ez a nagy író a 27:51-ben azt mondta, “Miután Ő feltámadt a halálból, akkor az Ő Testamentum szentjei, sokan azok közül akik a föld porában aludtak, kijöttek a sírokból, és bementek a városba és sokaknak megjelentek.” Az a megelevenítő Erő még rajta volt Elizeus csontjain, amikor ott már csontok sem voltak, rajta volt még Jóban is, amikor ott az ő testéből már egy kanálnyi por sem volt. De a megelevenítő Erő még ott volt.

²⁹¹ “Ha ez a Szellem amely feltámasztotta Jézust a halálból bennetek lakozik, akkor Ő a ti halandó testeteket is meg fogja eleveníteni.” Figyeljétek meg most gyorsan.

²⁹² Ti azt mondjátok, “Óh bárcsak akkor éltem volna...” Ti egy jobb időben éltek. Most ha ti mindnyájan...

²⁹³ Látom amint lejegyzitek az Íráshelyeket. Rendben van, akkor írjátok le az I.Thessalonika 4:16-ot. Figyeljétek meg, hogy milyen gyönyörű, látjátok. A... “A szenteket, akik Krisztusban elaludtak, Isten Ővele előfogja hozni,” látjátok, a sírokban nyugvó szentek. Ahogy Illés volt; néhányan úgy ahogy Elizeus volt; látjátok, néhányan megelevenednek, néhányan elvételnek, és néhányan a sírokban lesznek. Ők az Úrral fognak elmenni. “Az Isten Trombitája fog megszólalni, és először a Krisztusban meghaltak támadnak föl, és mi akik élünk és megmaradunk, együtt el leszünk ragadva ővelük, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben.” A megelevenítő Erő az élőkn; a megelevenítő Erő a halottakon. Látjátok?

²⁹⁴ Ugyanaz a megelevenítő Ereje Istennek bemutatva mind a két prófétában. Figyeljétek meg, hogy az ő nevük majdnem ugyanaz, Elizeus, Illés. Látjátok a Menyasszonyt és a Vőlegényt? Az egyikük Jézus Úr; a másik pedig Jézus Asszony. Látjátok, majdnem ugyanaz, éppen—éppen a—az Úr és az Asszony között. Látjátok?

²⁹⁵ Illés, és figyeljétek meg, hogy ez miképpen van itt képviselve. Nos, Illés... Fel lett vitetve az elragadtatásban, a Gyülekezetet képviseli, rendben, Illés; és Elizeus pihent a

feltámadásig. Látjátok? Ez épp olyan mint egy madár, amelynek két szárnya van szüksége ahhoz, hogy egyensúlyozza magát. Látjátok? A Gyülekezet volt ott jelképezve abban a két prófétában. “Mert mi akik élünk és megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem maradunk le azoktól, akik elaludtak; mert az Isten Trombitája fog szólani,” mind a két szárny össze fog találkozni és mi el fogunk repülni, hallelujah, elrepülünk. Mert (micsoda?) az élőkben, vagy a halottakban az a megelevenítő Erő még mindig él.

²⁹⁶ Figyeljétek meg. Emlékezzetek, emlékezzetek most, megelevenedve, hogy láthassátok hogy mik ezek a dolgok. Nézzétek meg ezeknek a napoknak a megelevenítő Erejét. Emlékezzetek arra, hogy mi megelevenedtünk. Nem olyan régen, segítség képpen . . .

²⁹⁷ És én—én azt hiszem, hogy a mi Urunk mondta, és Pál is, “Mit az Atya megmutatott nekem, én abból semmit nem tartottam vissza. Elmondtam nektek.” És ezekben az utolsó napokban amikor mi láttuk az Ő megelevenítő Erejét rajtuk, Ő még arra is adott megelevenítő Erőt nekünk, hogy lássuk a betegeket meggyógyulni. Mi láttuk a Megelevenítő Erőt közöttünk munkálkodni, ahogy az őrajtuk volt a korai napokban, látjátok, és mi láttuk Azt visszahozva látomások és a halottak feltámadása által, és láttuk Azt amint a betegeket meggyógyítja.

²⁹⁸ A napokban elmondtam valakinek. A kis Donovan Weerts itt, én azt hiszem, hogy ti mindnyájan ismeritek őt. Fent voltam vele vadászni. A szegény kis pajtás . . . Ő egy kedves kis fickó. Ide jár gyülekezetbe, és nekem egy nagyon jó barátom. És ő csak . . . Ő azt mondta, “Nem akarlak háborgatni téged.”

²⁹⁹ Én ránéztem, és az ő füle teljesen ki volt fordulva belülről. És azt mondtam, “Hogy vagy Donovan?” Egyszerűen megfogtam őt a kezénél, *ilyen* módon, és az rák volt. Azt mondtam, “Donovan, mi van a füleddel?”

³⁰⁰ Ő azt mondta, “Nem tudom Branham Testvér. Körülbelül hat, hét hónapja, és egyre jobban . . .”

Azt mondtam, “Miért nem mondtál erről valamit?”

³⁰¹ Ő azt mondta, “Én—én nem akartalak háborgatni téged Branham Testvér.” Én azt mondtam, “Tudod hogy mi ez?”

Azt mondta, “Van egy elképzelésem.”

³⁰² Én csak átkaroltam őt, és egy szót sem szóltam. Két nappal később még egy karcolás sem volt ott. Mi ez? A megelevenítő Erő, látjátok, az meg fogja eleveníteni a ti halandó testeteket. Az ő füle el lett volna emésztve, az agya eltűnt volna, látjátok, és ő meghalt volna. De a megelevenítő Erő! Látjátok?

³⁰³ És egy napon amikor ki voltam magam is merülve, mert . . . Azt mondtam, “Ha te . . . Fiú, jobb ha mész tovább előre, mert

már ötven éves vagy. Te, ha még bármit is akarsz tenni az Úrért, akkor jobb ha sietsz és teszed. Kezdesz öregedni.” Látjátok? És ott azon a reggelen a megelevenítő Erő eljött, és Ő megengedte nekem, hogy átnézzek a függönyön túlra, és láttalak mindannyiokat odaát. A-ha. Látjátok? Ő azt mondta, “Mindenki akit te valaha szeretted, és mindenki aki téged szeretett, ők oda vannak adva neked.” Látjátok? Én mindenkit láttam odaát így. Mi volt az? A megelevenítő Erő.

304 János a Kijelentő be volt töltkezve a megelevenítő Erővel, aki ott állt fent és látta a véget a kezdettől.

305 Ésaías telve volt a megelevenítő Erővel, és felállt és látta a Milleniumot, és mindent.

306 A megelevenítő Erő! “És ha az a Szellem, amely feltámasztotta Krisztust a halálból bennetek lakozik, akkor Az meg fogja eleveníteni a haló testeteket... a halandó testeteket.” Emlékezzetek, a megelevenítő Erő!

307 Figyeljétek meg, hogy mit láttunk ezekben a napokban. A Megelevenítő Erő hozzánk jött azért, hogy megnyissa a Hét Pecsétet. Mi volt ez, egy embernek az intellingenciája? Nem, hanem Istennek a megelevenítő Ereje. Látjátok, az Isten megelevenítő Ereje előre megmondta, hogy ez meg fog történni. Látjátok, az Isten megelevenítő Ereje okozta, hogy a világ bizonságot tegyen Arról, hogy ez az Igazság. Az Úr Angyala, én elmondtam nektek, ott volt körben egy Tűzoszlopban; a megelevenítő Erő bizonyított a világgal, hogy Ez az Igazság. És mindezekben ők nem tudták, hogy mi volt Ez; és mi tudtuk, csak *így* nézzétek és Ez a mi Urunk ott fent, látjátok.

308 Ő Az, Aki megnyitotta azokat a Pecséteket. Azok a Pecsétek Ő, mert Istennek az egész Igéje Krisztus, és Krisztus a Pecsétek, melyek ki lettek nyitva. Akkor mi az a Pecséteknek a kinyitása? Krisztus kijelentése.

309 És maga az a hét Angyal, akik teljesen befejezett Hét Gyülekezetet jelképezték, és mi Azt még csak nem is láthattuk. Ők látták, ők készítették a fényképet, és nem mi. És Ő ott van, ott áll, a Legfelsőbb Bíró; megmutatva, hogy Ő az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Micsoda azonosítás! Ezt nekünk a megelevenítő Erő tette.

310 A megelevenítő Erő engedi látnunk az Ő eljövetelét. A megelevenítő Erő kiragadott bennünket a halálból az Életre. A megelevenítő Erő adja a felismerést; hogy tudjam, hogy mi a baj veletek, és hogy mit kell tenni; hogy mit tettél, és hogy mit nem kellett volna tenned; és hogy mit kellett volna tenned, és hogy mi leszel. A megelevenítő Erő, mindezeket a dolgokat!

311 A mi Urunk Jézus annyira telve van a megelevenítő Erővel, Ő mindez együtt volt. Ő annyira telve volt megelevenítő Erővel, hogy ezt mondta, “Romboljátok le ezt a testet és Én

feltámasztom azt három nap alatt.” Micsoda bizalom a megelevenítő Erőben! “Romboljátok le ezt a testet, és Én. . . ezt a templomot, és Én felépítem három nap alatt.”

³¹² Miért, miért mondta Ő ezt? Ő tudta, hogy az meg volt írva Óróla, látjátok, hogy az meg volt írva Óróla az Isten Igéje által, amely nem hibázhatott. Az Ige mondta, “Én nem engedem, hogy az Én Szentem rothadást lásson, és az Ő lelkét sem hagyom a pokolban.” És Ő tudta, hogy a megelevenítő Erő fel fogja Őt támasztani, hogy nem lesz egyetlen egy megrothadt sejt sem.

³¹³ Azt mondta, “Romboljátok le ezt a templomot, és Én három nap alatt újra felépítem azt.”

³¹⁴ Miért? Az prófécia volt, az Isten Igéje. És a prófécia, ha Az az Isten igaz Igéje, akkor nem hibázhat. És ugyanaz a prófécia és Istennek ugyanaz az Igéje amely mondta, hogy Ő fel fogja Őt támasztani, ugyanaz mondja, hogy mi már fel vagyunk Óvele támadva. Nem csoda hogy Ő ezt mondta, “Ne féljete!” És meg van írva, hogy “Az a Szellem amely most van, ez Óbenne volt, és most bennünk van, és a mi halandó testünket is meg fogja eleveníteni.” Ne féljete barátaim, mert a F-i-ű fent van. A Fiű fent van. Ne. . .

³¹⁵ Most nézzetek az átváltozásra. Mi ott mindnyájan képviselve voltunk. Ott voltak az élő szentek, akik elragadtattak, és ott állt Illés; és ott állt Mózes, a halott szentek. . . ? . . . Mindkettőjüknek szintén megvolt a megelevenítő Erő. Az hogy az egyik meghalt, és a másik nem halt meg, de ők mind ott voltak.

³¹⁶ Figyeljétek meg, óh, nézzétek meg, hogy mit látunk most ezekben az utolsó napokban. Ugyanazt a dolgot, amelyet Ő megígért, a János 14:12-t. Most figyeljete. [Üres hely a szalagon—Szerk.] Biztosan.

Az emberek kérdezik, “Te azt állítod, hogy van erő?” Nem, nem, nem.

³¹⁷ Mi csupán olyanok vagyunk mint ők az Átváltozás Hegyén, látjátok. Biztos, hogy nem állítjuk azt, hogy van erőnk. De mi—mi amint ők voltak. . . Az Átváltozás Hegyén ők nem azt mondták, Mózes nem azt mondta, “Nézzétek hogy ki, nézzétek, hogy ki vagyok én,” a tanítványok nem azt mondták, “nézzétek, hogy ki vagyok én, nézzétek, hogy ki vagyok én.” Tudjátok, hogy mi történt? Figyeljétek meg, hogy ők látták Jézust megdicsőülve. Ez minden amit ők bemutatva látni akartak, Jézust megdicsőülve.

³¹⁸ És így van ez ma is, mi nem próbálunk valamilyen nagy személy lenni. Minket nem érdekel, hogy az emberek mit mondanak rólunk. A mi neyünk semmi; ez az Ő Neve. A mi életünk az semmi; ez az Ő Élete. Ez az Ő Ereje, és nem a mi

erőnk. És csak egy dolog van, amit mi szeretünk tenni, hogy lássuk Őt megdicsőülve. És hogyan lehet ez? Amikor Ő meg van dicsőülve bennünk, az Ő feltámadása által amely bennünk van. Ma újra látjuk Őt bemutatva, ahogy Ő volt.

³¹⁹ Megértettétek ezt? Látjátok, a mi vágyunk nem az, hogy mi legyünk megdicsőülve. A mi vágyunk az nem valamilyen nagy név. A mi vágyunk az nem az, hogy fellendítsünk valamilyen gyülekezetet, vagy hogy többet bevigyünk a vasárnapi iskolába, vagy hogy behozzunk, guzsba kössünk, belőkjünk, hogy pikniket ajánljunk, vagy partit, vagy hogy csillagokat, gombokat, vagy valami más hasonlókat hozzunk. Nem ez a mi vágyunk. A mi vágyunk az, hogy Őt lássuk megdicsőülve. Megdicsőülve, (mi?) nem saját büszkeséggel; hanem bennünk, a mi életünkben, hogy bebizonyítsuk azt, hogy Ő eleven és bennünk él.

³²⁰ Ha félre tehetem magamat az útból úgy, hogy William Branhamról még csak szó se legyen, és rólatok se legyen szó, amíg Jézust láthatjuk megdicsőülve közöttünk. Őt látni, ez a mi vágyunk. Ez a megele- . . . ez adja nekünk a meglevenítő Erőt. És ez ad nekünk örömet azért, hogy tudjuk, hogy Vele vagyunk, és az Ő teste és csontja is vagyunk, és az Ő Menyasszonya; és látjuk az Ő ugyanúgy igazolt módszereit bebizonyítva bennünk, hogy Ő most feltámadott a halálból. Látjátok?

³²¹ Nem csoda hogy Ő azt mondta, “Ne féljeteK,” mert most figyeljétek meg, hogy mi Ő általa meg vagyunk váltva, és most fel vagyunk támadva Ővele. Ez az, amit a Húsvét jelent az emberek számára, “feltámadva Ővele!” Figyeljétek meg. Most bennünk van az Ő Szelleme, az okirat kivonata teljesen kifizetve.

³²² Ne, ti ne mondjátok azt, hogy “Hát, én remélem, hogy elérem.” Te már elérted. Nem hogy “*el fogom érni*.” En már elértem. Én soha nem értem el; Ő érte el számomra. Látjátok? Nem én; Ő! “Nos, Branham Testvér, ők azt mondják. . .” Engem nem érdekel, hogy ők mit mondanak. Ő ott megtette azt számomra. Ez minden amit én akarok, amivel én törődök.

³²³ Én csak—én csak Őt akarom megnyilvánulva látni. Hogyan tudnátok megtenni azt, hogy Őt lehívjátok? Nem. Ő bennetek van. Látjátok, Ő bennetek van. “Hát akkor Uram, ha én félre tudom tenni magamat az útból, akkor te szemmeláthatóvá lehetsz. Én magam. . . Hogyan tudod Te megtenni? Mert Te ezt így rendelted. ‘Mindenki akit az Atya Nekem adott, Hozzám fog jönni.’” Figyeljétek meg. Dicsőség!

³²⁴ Ma reggel a velünk lévő összes összegyűjtött bizonyítékkal, óh, én erre az énekre gondolok:

A feltámadás reggelén,
Amikor a halál kötelei meg lesznek törve,
Mi fel fogunk támadni, (Hallelujah!) fel
fogunk támadni!

³²⁵ Hiszitek ezt? [A gyülekezet mondja, "Ámen."—Szerk.] Fel fogunk támadni! Benne mi az Ő részévé lettünk, a Húsvét részévé, az Isten kijelentett titkáé, ahogy az akkor volt, a halál utáni Élet részévé. Mi most élünk, akik egykor halottak voltunk a bűnökben és vétkekben. Az igazi Húsvéti Pecsét feltörte körülöttem a halált, és én élek. A Húsvéti Pecsét kezdetben feltörte a Római pecsét pecsétjét, a Húsvéti Pecsétet, amellyel Ő be volt pecsételve. És az emberek amikor meghaltak, akkor elmúltak; de Ő feltörte a pecsétet, és kijelentette a titkot. És most Isten az Ő Szent Szellemé által feltörte a pecsétet a mi életünkről, és Krisztus ki van jelentve, hogy Ő bennünk él, mert mi most Ővele meg lettünk elevenítve. Oh, lap lap után!

Fel fogunk támadni, (Hallelujah!)
 Fel fogunk támadni! (Ámen!)
 A feltámadás reggelén,
 Amikor a halál rácsai fel vannak törve,
 Fel fogunk támadni, (Hallelujah!) fel fogunk
 támadni!

³²⁶ Oh, hát nem örültök! Én olyan boldog vagyok! Egész régen odaát lent egy régi kis szenes kamrában egy reggelén a pecsétek fel lettek törve, és én feltámadtam Ővele, egy új teremtmény lettem. Az ő megelevenítő Ereve; a Fiú fent van.

³²⁷ Nem olyan régen mondtak nekem egy kis történetet egy—egy halászcikorról. Egy személy odajött, és bérelt egy öreg halászcikort azért, hogy elvigye őt horgászni a Nyugati Partra. Azon a reggelén kimentek.

³²⁸ Ha valaki közületek horgászott már lazacra, nos akkor ti tudjátok, hogy mi történik, ott kint borzasztóan ködös. Látom az én kis testvéreimet Eddie Byskal-t ott lent, aki misszionárius volt ott kint az indiánoknál. És mi magunk is horgásztunk ott kint azokon a partokon.

³²⁹ Tehát ez a horgász valahogy egy zöldfülű volt, látjátok. Elment horgászni, és ők kisodródtak. Vártak a napvilág eljövetelére, tudjátok. És ők—és ők már nem hallották a ködkürtöt, és ez a horgász teljesen izgatott lett, és azt mondta, "Figyelj, mi kifelé sodródunk a tengerre! Hé!" Teljesen izgatott lett.

³³⁰ Azt mondta, "Ülj le fiam. Ülj le." Az idős halász nyugodt volt, látjátok. Ő tudta, hogy miről beszél. Azt mondta, "Csak várjál, amíg a nap felkel, és akkor láthatjuk, hogy hol vagyunk."

Te azt mondod, "Nekem Metodistának kell lennem? Baptistának? Pünkösdsinek?"

³³¹ Csak várjál. A Fiú felkel, és akkor mi látni fogjuk, hogy hol vagyunk. Ő az Ige. Várjál, amíg látod az Igét szemmel láthatóvá

lenni, és rásütni a Magra, a lengetett Kéye, és akkor látni fogjuk, hogy hol vagyunk. Szeretitek Őt? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

³³² Sajnálom, hogy ilyen sokáig tartottalak benneteket. Hányan fognak közületek estére itt maradni? Óh, akkor jöjjetek vissza maeste, látjátok. Hét óra körül? Van valaki más lelkeszetek? [Neville Testvér mondja, “Nem.”—Szerk.]

Hajtsuk meg a fejünket.

³³³ Van itt valaki, vagy vannak-e olyanok, akikben még nincs meg ez a megelevenítő Erő? A Fiú rásütött, és te itt ültél a Tabernacle-ban, hallgattad a szalagokat, de még a Szellem soha nem elevenített meg téged úgy, hogy tudjad követni az Isten Igéjét? Bárcsak ti asszonyok és férfiak tudnátok minden Igének engedelmeskedni, amit Ő leírt! Óh, ez egy veszélyes dolog. Mi lenne, ha te egy halott mag lennél, és nem lenne benned Élet? De van benned valami, ami azt mondja neked, “Én—én ma reggel fel akarok kelni. Fel akarok emelkedni abból a helyzetből, amelyben vagyok. Én nem akarok csupán egy halott mag lenni, nem akarok a szemétben és hordalék fa között maradni. Fel akarok emelkedni.”

³³⁴ Felemelnéd a kezedet, és azt mondanád, hogy “Imádkozzál értem testvérem?” Isten áldjon. Isten áldjon. Istenem, nézzetek a kezekre; nincs egyáltalán lehetőség az oltárhoz hívásra. Amit mi oltárhoz hívásnak nevezünk, hogy az emberek idejönnek az oltár köré, én egyébként nem sokra tartom azt. Ez csupán a Metodista ébredés napjai alatt lett hozzáadva a gyülekezethez. Látjátok?

³³⁵ A Biblia azt mondta, “Akik hittek, látjátok, ők megkeresztelkedtek.” Van itt egy medence telve vízzel, és vár bármely jelöltre, aki készen áll, hogy meghaljon önmagának.

³³⁶ Nos, te be lehetsz merítve sokszor az Úr Jézus Nevében; de amíg a Mag nem Élet, látjátok, addig Ez nem fogja azt megeleveníteni. Nem, nem, nem. A vízkeresztiség az olyan, mint a harmat, amely az égből esett; az csupán ráeshet a magra, de ha ott nincs Élet, akkor az nem élhet.

³³⁷ De ha az valódi vízkeresztiség, az önmagad számára való halál, és készen állsz arra, hogy minden számára kihaljál, amelyet neked hitvallások és felekezetek tanítottak, melyek ellentétesek az Igével, és te úgy fogsz élni mint Istennek egy fia, vagy lánya, és te azt a szívedben is úgy gondolod, akkor nézd meg hogy a vízkeresztiség mit fog tenni számodra ma reggel. “Térjete meg mindannyian, és keresztelkedjete meg a Józsa Krisztus Nevében, a ti helytelenségeitek, bűneitek bocsánatára, és akkor veszitek a Kévet, a lengető-áldozatot. Veszitek a Dinamikát, a Szent Szellemet. Mert néktek adatott az ígéret és mindenkinek. Minden generációnak ez lesz.”

³³⁸ Atyánk, Istenünk, én—én hosszan beszéltem, és az embereknek sok idejét felhasználtam, de Uram Istenem, ebben nincs megállás. Úgy tűnik számodra, hogy egyszerűen abba kell hagynod és el kell menned pihenni, és azután visszajönni. Mi egy haldokló világban élünk, haldokló emberek között; az Életnek Üzenetével, és a feltámadásnak a bizonyítékával. Kedves Istenünk, mi csak egyszer vagyunk halandók, és mi lesz akkor, ha elengedjük menni magunk mellett ezt az alkalmat?

³³⁹ A szívünk ég; a lelkünk megremeg; ezek akik bejöttek. És sokan hallják itt ma reggel ezt az Üzenetet. Igen, kettő vagy háromezren emelték fel kezeiket. Ők hinni akarnak, Uram. Óh, biztos hogy a mag nem halott, Uram. Másképp hogyan emelhették volna így fel a kezüket? Van ott valami. Óh Istenem, ez a régi én, ez a Jób felesége, aki ott áll, és azt mondja, hogy “Óh!” De Uram, engedd, hogy a Jób, a hívő menjen be ma reggel, haljon meg teljesen, és legyen eltemetve itt a víznek kereszttségében.

³⁴⁰ A harmatcseppek, amelyek a Mennyből jönnek, az Isten Igéje amely azt mondja, hogy Ez el fog mosni minden bűnt és elengedi azokat! Ti miért vagytok a Jézus Krisztus Nevében megkeresztelve? A ti bűneitek bocsánatáért, a bűnök megvannak bocsátva a Jézus Krisztus Nevében.

³⁴¹ Hadd legyen azután Atyám, hadd. . . Ha ők betegek, akkor egészségesen jöjjenek ki. És ha ők nyomorékok, akkor menjenek ki a Szent Szellem Ereje alatt. Ha bűnösök voltak, akkor megmosódva és tisztán menjenek ki. És a mechanika a bemenetel által; és jöjjön a Dinamika Felülről, a Szent Szellem, és ragadja el őket Uram. Elevenítse meg az ő halandó testüket, és akkor mi igazi új nyelveket fogunk hallani, az Isten erejét, kimondhatatlan szeretet, meghaló kegyelmet és élő kegyelmet; és egy feltámadott Krisztust, egy Testet, egy Menyasszonyt, aki Őt képviseli a földön.

³⁴² Atyám, ők a Tieid. Felemelték a kezeiket. Én prédikáltam az Igét. Most Atyám, fogadd el őket, ezt kérem. A Jézus Krisztus Nevében kérem. Ámen.

³⁴³ Szeretitek Őt? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Hát nem csodálatos Ő? [“Ámen.”] Elégedettek vagytok azért, mert részei vagytok a húsvéti feltámadásnak, hogy Ővele feltámadtatok? [“Ámen.”] Emeljétek fel a kezeteiket. Ti bele vagytok foglalva.

³⁴⁴ “Kisgyermekeim,” amint Pál mondta volna. Nem azért, hogy megpróbáljam őt utánozni, hanem a szeretet, én szeretlek benneteket. Viharokban járom az utakat meg minden más, azért hogy idejőjtek, hogy beszéljek veletek. Jövök a sivatagból, hóviharon át és így tovább azért, hogy idejőjtek. Repülőgépen repülök. Ti végig utazzátok az országot azért, hogy együtt lehessünk. Mi szeretjük egymást.

³⁴⁵ Részai vagyunk egymásnak. Soha ne engedjétek, hogy Sátán bármi mást mondjon nektek. Azáltal, hogy egymásnak részei vagyunk, mi az Ő részei vagyunk. És a Királyságnak társpolgárai vagyunk élvezve a feltámadásnak ezeket az áldásait együtt.

³⁴⁶ És, most, látjátok, most ti már feltámadtatok. Amikor Isten Őt feltámasztotta, akkor Ő feltámasztott titeket. A Fiú épp most van rajtatok, és ti most növekedtek az Élet virágzásába, amint Ő volt azért, hogy teljesen feltámadjatok az utolsó napon. A ti feltételelességetek most megvan nektek. Miből tudjátok? Mert a lelketek megváltozott, ugye? Testetek az Ennek való engedelmességre jött, ugye? A minek való engedelmességre (egy gyülekezetnek?) az Igének, ami az Élet, és akkor ti most feltámadtatok a halálból. Ez Húsvét Jézussal és énvelem. Ez Húsvét veletek és Jézussal. És ez Húsvét veletek, velem, és Jézussal. Mi mindnyájan... Illetve Jézus, ti és én, mi mindnyájan együtt feltámadtunk.

³⁴⁷ És fel fogunk támadni az utolsó napon, még akkor is ha szellemünk elhagyja a testünket, még ha a testünk el is rothad, porrá lesz, vagy elég, vagy a tenger mélyébe kerül. A Biblia mondta, hogy "Egy Angyal kiöntötte az ő kelyhét a tengerre, és minden ami meghalt, feljött." Semmi nem tud bennünket elrejtteni, vagy elválasztani attól az Istentől, akit mi annyira szeretünk, aki bennünket együtt feltámasztott.

³⁴⁸ Isten áldjon meg benneteket. Sokáig itt tartottalak bennteket. Ha az emberek még telefonvonalban vannak, akkor ők biztosan... Ötven cent percenként, ők ma reggel valóban fizettek. De én egyszerűen nem tudtam megállni ebben az órában, hanem egyszerűen tovább kellett folytatnom.

³⁴⁹ Nos, ha az Úr úgy akarja, akkor ma este visszajövök, hogy újra beszéljek veletek. És ha nem tudnék, és akkor ti mindnyájan tudjátok... Azt hiszem hogy mi nem vagyunk... illetve nem... Nem vagyunk már telefonvonalban? Már nem vagyunk a vonalban.

³⁵⁰ Mindnyájan tudjátok hogy hova megyek ugye? Afrikába! Már hosszú ideje megvoltam hívva; éveken át próbáltam visszamenni. Most egy látomás, az Úr Szelleme elkészítette az utat. Ők azt mondták, amikor azok a szegény bennszülöttek ezt hallották, hogy én nem jöttem az utolsó alkalommal, amikor ott voltam, akkor ők lefeküdtek a földre éjjel és nappal, sóhajtottak és sírtak, és azt mondták, "Urunk, mit tettünk?" sok ezren közülük. Az emberek még azt sem hiszik, hogy nekik van lelkük. Látjátok? És ők sírtak és sóhajtoztak és sírtak.

³⁵¹ Ne küldjétek előre üzenetet. Kérlek ne tegyétek. Látjátok, ha vízum sikerülne ott és odakerülne a prédikátorok közé a dolog, akkor ők ott azonnal leállítanának. Nekem úgy kell

odamennem, mint egy vadász. Oda fogok menni a királynőhöz aki tizenhét teherautó embert hozott oda és lejöttek az összejövetelre. Felmehetek és vadászhatok az ő területén. És én úgy megyek be, hogy az útlevelem és minden más egy vadász számára van kiállítva, és nem vallási szolgálatra.

³⁵² És azután fog ott velem találkozni egy testvér, aki azt mondja “Miért ne tartanál számunkra egy kis összejövetelt?” A stadionok már ki vannak bérelve. Azok még csak nem is tudják. Látjátok? Óh, dicsőség!

³⁵³ Imádkozzatok, hogy az Isten akarata ne legyen akadályoztatva. Hogy az én lelkem amely Afrikáért sírt azóta, mióta eljöttem onnan, képes legyen újra visszamenni és azután számotokra egy nagy összejövetelről szóló üzenetet hozni. Valószínű, hogy mátlól kezdve nem látlak benneteket mindaddig, amíg vissza nem jövök. Most egy pár nap múlva fogunk menni, Május tizedikén. Imádkoztok értem? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

³⁵⁴ Emlékezzetek, addig nem tudjátok hogy milyenek a bajok, amíg oda nem kerültök; boszorkány doktorok minden oldalról, és az ördög, és ne gondoljátok, hogy ők nem tudják, hogy mit tegyenek. Látjátok? És jobb ha tudod hogy miről beszélsz, amikor előttük állsz. “De én tudom, hogy Kiben hittem, és meg vagyok győződve arról, hogy Ő képes megtartani azt, amit én Órá bíztam erre a napra vonatkozóan.”

Nos, fekszik itt néhány zsebkendő.

³⁵⁵ Kedves Istenünk, ahogy ez a ma reggeli Üzenet a feltámadásról, és én itt állok Uram, és bizonyítom az Ige által hogy a megelevenítő Erő a hívó gyermekben van. Ezért hit által, hitben, hogy a megelevenítő Erő megváltoztatta az én életemet. És ezek az emberek hiszik Uram, és Ez megváltoztatta az ő életüket. És mi imádkozunk egymásért.

³⁵⁶ Én ráteszem a kezeimet ezekre a zsebkendőkre, hogy... Hadd Isten, Aki megelevenítette Jézus Krisztust, és kihozta Őt a halálból, és az a Szellem amely feltámasztotta Őt a halálból, lakozzon a mi testünkben.

³⁵⁷ Az a Szellem, amely Elizeus testén volt, amely miután ő meghalt és nem volt semmi más csak csontok, de abban megelevenítő Erő volt. Az apostolok kezében megelevenítő Erő volt. Az apostolok elméje, az apostolok látása, a—a hívők nyelveiben, mind ott volt a megelevenítő Erő.

³⁵⁸ Most hadd hogy ez a megelevenítő Erő, amint én ráhelyezem ezt az Igét, és a kezeimet azért, hogy tulajdonost képviseljem kegyelem által a megelevenítő Erő tulajdonosát, akkor Ez elevenítse meg az összes beteg testet, és legyenek ők újra egészségesek Istenem, Jézus Krisztus Nevén keresztül.

³⁵⁹ Ne csak ezekért a zsebkendőkért legyen, hanem azokért a hallgatóságban kint lévő emberekért is, mindenki aki szenved. Azok a kisgyermek, az idősebbek, bárkik is ők, elevenítse meg őket a megelevenítő Erő épp most, a Jézus Nevében. Ámen.

³⁶⁰ Nos, hányatoknak van megelevenítő Ereje? [A gyülekezet mondja, "Ámen."—Szerk.] Most tegyétek egymásra a kezeiteket, ha a megelevenítő Erő bennetek van.

³⁶¹ Nos, csak egyetlen dolog van, ami Attól visszatart, megakadályoz, és ez a ti hitetlenségetek. Egy asszony megérintette az Ő köntösét, és meggyógyult; egy római katona arcul köpte Őt, és elment a pokolba. Látjátok? Tehát annak... ez attól függ, hogy hol állsz. Hiszitek ezt? [A gyülekezet mondja, "Ámen."—Szerk.] Hiszitek?

³⁶² Most azt akarom, hogy hajtsátok meg a fejeteket és imádkozzatok egymásért. Csak—csak imádkozzatok ki egyenesen, csak mondjátok, "Uram, ez a személy..." Látjátok, csak imádkozzatok egymásért.

³⁶³ Kedves Istenünk, mi ezt a Jézus Krisztus Nevében tesszük, az egyetlen Névben, amely az emberek között adatott, amely által mi üdvözülhetünk, vagy meggyógyulhatunk. Ezek az emberek, akik a Királyságnak társpolgárai, a megelevenítő Erőnek tulajdonosai, elevenítsd Ezt számukra Uram, épp most. És menjen a Szellem sasról sasra, Igéről Igére, amíg Jézus Krisztus teljessége szemmel láthatóvá nem lesz valamennyi testben fizikai, szellemi vagy bármely szükség érdekében, amelyre nekik szükségük van, amint mi egymásra tesszük kezeinket. Jézus Krisztus Nevében.

Ez A Nap Felkelése, Vol. 5 No. 1
(*It Is The Rising Of The Sun*, Vol. 3 No. 12R)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1965.Április 18-én, Vasárnap reggel, a Branham Tabernacle-ben, Jeffersonville-ban, Indiana-ban, U.S.A.-ban, le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 1998-ban:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org